

Tematisks pārskats

Kopienas dizainparaugi

Dizainparaugs ir intelektuālā īpašuma tiesības, kas aizsargā ražojuma izskatu. Ar Regulu Nr. 6/2002¹ Eiropas Savienībā ir izveidota Savienībai raksturīga aizsardzības sistēma, ar kuru radīts Kopienas dizainparaugs.

Tam ir vienots raksturs un vienāds spēks visā Eiropas Savienībā. Tādējādi dizainparauga īpašniekam Eiropas Savienības teritorijā tas piešķir ekskluzīvas tiesības to izmantot un aizliegt trešām personām to izmantot bez īpašnieka piekrišanas. Aizsardzības ilgums ir pieci gadi, un to var pagarināt maksimums līdz 25 gadiem.

Kopienas dizainparaugus reģistrē Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), kam ir arī kompetence izskatīt pieteikumus par reģistrētu Kopienas dizainparaugu spēkā neesamības atzīšanu. *EUIPO* lēmumus var pārsūdzēt *EUIPO* apelācijas padomēs. Eiropas Savienības Vispārējā tiesa izskata prasības par apelācijas padomju lēmumu atcelšanu. Vispārējās tiesas nolēmumus var pārsūdzēt apelācijā Tiesā; apelācijas sūdzības vērtēšana ir pakļauta pieļaujamības procedūrai. Prasību par reģistrēta Kopienas dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu var celt arī valsts līmenī Kopienas dizainparaugu tiesā pretprasības ietvaros tiesvedībā par pārkāpumu.

Turklāt Regulā Nr. 6/2002 paredzēta arī neregistrētu Kopienas dizainparaugu aizsardzība. Tie ir aizsargāti trīs gadus, skaitot no datuma, kad šāds dizainparaugs nodots atklātībā Eiropas Savienībā.

Šis tematiskais pārskats sniedz visaptverošu skatījumu par judikatūru Kopienas dizainparaugu jomā.

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

SATURA RĀDĪTĀJS ²

I. AIZSARDZĪBAS NOSACĪJUMI UN SPĒKĀ NEESAMĪBAS PAMATI	3
1. Dizainparauga definīcija	3
a) Dizainparauga attēlojuma nosacījums	3
b) Redzamības nosacījums	4
c) Jēdziens “ražojums” un apraksta tvērumš	5
2. Novitāte	6
3. Individuāls raksturs	7
a) Vērtējuma kritēriji	7
b) Attiecīgā ražojuma rūpniecības nozare	9
c) Informēts lietotājs	11
d) Autora brīvības pakāpe	13
e) Kopiespaids	15
4. Nodšana atklātībā	17
a) Vērtējuma kritēriji	17
b) Pieņemums par nodšanu atklātībā	18
c) Nodšanas atklātībā pierādījums	19
d) Pagarinājuma periods	22
5. Dizainparaugs, kas ir kompleksa ražojuma sastāvdaļa	22
a) Aizsardzības nosacījumi	22
b) Kompleksa ražojuma labošana	25
6. Dizainparaugi, ko nosaka to tehniskā funkcija, un starpsavienojuma dizainparaugs	26
7. Konflikts ar agrāku dizainparaugu	29
8. Atšķirtspējīga apzīmējuma izmantošana vēlākā dizainparaugā	31
9. Ar autortiesībām aizsargāta darba neatļauta izmantošana	32
II. AR KOPIENAS DIZAINPARAUGIEM PIEŠKIRTĀS TIESĪBAS	34
1. Īpašumtiesības uz Kopienas dizainparaugu	34
2. Tiesību uz Kopienas dizainparaugu iedarbība	35
III. PROCESS UN TIESVEDĪBA	38
1. Reģistrācijas pieteikums un reģistrācijas kārtība – Datums, kas jāņem vērā, veicot pārbaudi	38
2. Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu un spēkā neesamības atzīšanas process	38
a) Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pieņemamība	38
b) Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu priekšmets	39
c) Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pārbaudes apjoms	40
d) Laikus neiesniegti pierādījumi	41
e) Saglabāšana grozītā veidā	42
3. Prasība Savienības tiesā – Pārbaudes tiesā apjoms	43

² Satura rādītāja būtībā ir ievērota Judikatūras kataloga sadaļas “Kopienas dizainparaugi” struktūra.

I. Aizsardzības nosacījumi un spēkā neesamības pamati

1. Dizainparauga definīcija

a) Dizainparauga attēlojuma nosacījums

- [2018. gada 5. jūlija spriedums "Mast-Jägermeister"/EUIPO \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

Mast-Jägermeister SE iesniedza divu Kopienas dizainparaugu reģistrācijas pieteikumus. Aizsardzība tika pieteikta attiecībā uz "kausiem", bet iesniegtajos attēlos bija attēlots kausis un pudele.

EUIPO uzskatīja, ka šiem pieteikumiem nevar piešķirt nekādu iesniegšanas datumu, jo šo dizainparaugu attēlojums neļauj noteikt, vai aizsardzība ir lūgta attiecībā uz kausu, pudeli vai abu elementu kombināciju. Vispārējā tiesa par šo lēmumu celto prasību noraidīja.

Tiesa noraida apelācijas sūdzību un nospriež, ka reģistrācijas pieteikumā norādītā dizainparauga attēlojumam ir jāļauj skaidri identificēt priekšmetu, saistībā ar kuru ir lūgta aizsardzība.

Vispirms šis secinājums izriet no Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta formulējuma analīzes – tajā paredzēts, ka Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumā ir jāietver "attēlojums, ko ir iespējams reproducēt". Paša jēdzienā "attēlojums" ir ietverta ideja, ka dizainparaugam jābūt skaidri identificējamam. Papildus Regulas Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā, lai gan ar to netiek pievienotas prasības pēc būtības tām prasībām, kas izklāstītas Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā, tostarp ir precizēts, ka attēlojumam jābūt tādas kvalitātes, kas ļauj skaidri atšķirt visas detaļas, attiecībā uz kurām pieprasa aizsardzību.

Turpinājumā – šo gramatisko interpretāciju apstiprina Regulas Nr. 6/2002 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta, kuram ir jāveicina dizainparaugu reģistrācijas sistēmas sekmīga darbība, teleoloģiskā interpretācija. Tādējādi prasība par grafisko attēlojumu paredzēta jo īpaši tādēļ, lai definētu pašu dizainparaugu un līdz ar to noteiktu precīzu priekšmetu, uz kuru vērsta reģistrētā dizainparauga īpašniekam piešķirtā aizsardzība.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka dizainparauga reģistrācija publiskajā reģistrā paredzēta tādēļ, lai to padarītu pieejamu kompetentajām iestādēm un sabiedrībai, it īpaši saimnieciskās darbības subjektiem. No vienas puses, kompetentajām iestādēm skaidri un precīzi jāzina dizainparauga veidojošo elementu iedaba, lai tās varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu iepriekšēju pārbaudi, kā arī uz atbilstoša un precīza dizainparaugu reģistra publicēšanu un uzturēšanu. No otras puses, saimnieciskās darbības subjektiem jāspēj skaidri un precīzi pārliecināties par to pašreizējo vai potenciālo konkurentu veiktajām reģistrācijām vai iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem un tādējādi saņemt atbilstošu informāciju par trešo personu tiesībām. Šādas prasības mērķis ir nodrošināt trešo personu tiesisko drošību.

Turklāt tas, ka iesniegšanas datums ļauj iegūt prioritātes tiesības, pats par sevi pamato to, ka tiek pieprasīts, lai attēlojumā saistībā ar reģistrācijai pieteikto dizainparaugu nebūtu neprecizitāšu.

³ Skat. arī spriedumu, 2017. gada 9. februāris, [Mast-Jägermeister/EUIPO \(Kausis\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

Proti, neprecīzs reģistrācijas pieteikums radītu risku, ka dizainparaugs, kura priekšmets nav skaidri identificēts, iegūst pārmērīgu aizsardzību saskaņā ar prioritātes tiesībām.

Visbeidzot attiecībā uz kontekstuālo analīzi Tiesa norāda, ka Regulas Nr. 2245/2002 12. panta 2. punktā ir noteikts, ka reģistrācijas pieteikuma labošana nedrīkst mainīt dizainparauga attēlu. Tas noteikti nozīmē to, ka reģistrācijas pieteikumam, pirms tam var piešķirt iesniegšanas datumu, ir jāietver šāds attēlojums, kas ļauj identificēt priekšmetu, attiecībā uz kuru ir lūgta aizsardzība.

Tātad reģistrācijai pieteiktā dizainparauga attēlojumam ir jāļauj skaidri identificēt šo dizainparaugu. No Regulas Nr. 6/2002 46. panta 2. punkta izriet, ka pieteikums, kurā saistībā ar šīs regulas 36. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem pieļauti trūkumi, kas nav izlaboti paredzētajā termiņā, netiek izskatīts kā Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikums un ka līdz ar to tam nepiešķir iesniegšanas datumu.

b) Redzamības nosacījums

- [2017. gada 21. septembra spriedums "Easy Sanitary Solutions" un EUIPO/"Group Nivelles" \(C-361/15 P un C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁴

Easy Sanitary Solutions BV bija Kopienas dizainparauga, kurā attēlota dušas noteka, īpašniece. *I-Drain*, kuras tiesību pārņēmēja ir *Group Nivelles NV*, iesniedza EUIPO pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, balstoties tostarp uz novitātes neesamību. EUIPO Apelācijas padome uzskatīja, ka apstrīdētajam dizainparaugam piemīt novitāte. Vispārējā tiesa šo lēmumu atcēla.

Tiesa noraida apelācijas sūdzības, ko iesniegusi *Easy Sanitary Solutions* un EUIPO. Tā spriež – tas, ka ir redzama dizainparauga iezīme, ir šīs aizsardzības nepieciešamais nosacījums.

Tiesa uzsver, ka tad, kad pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs izvērza Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības pamatu, tam ir jāiesniedz informācija, ar kuru var pierādīt, ka apstrīdētais dizainparaugs neatbilst šīs regulas 4.–9. pantā noteiktajām prasībām.

Turklāt dizainparauga novitātes vērtējums ir jāveic salīdzinājumā ar vienu vai vairākiem konkrētiem dizainparaugiem, kuri individualizēti, noteikti un identificēti visā dizainparaugu kopumā, kas sabiedrībai agrāk darīts pieejams.

Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) punktu dizainparaugs ir definēts kā "visa ražojuma vai tā daļas izskats, kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, jo īpaši līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla". No tā izriet, ka ar minēto regulu paredzētajā sistēmā izskats ir dizainparauga izšķirošais elements.

Attiecīgi tas, ka ir redzama dizainparauga iezīme, ir būtisks šīs aizsardzības nosacījums. Regulas Nr. 6/2002 12. apsvērumā ir norādīts, ka dizainparaugu aizsardzība nebūtu jāattiecina uz tām sastāvdaļām, kas nav redzamas, ražojumu lietojot [parastā veidā], vai uz tām sastāvdaļu iezīmēm,

⁴ Skat. arī I. 2. sadaļu "Novitāte" un I. 4. a sadaļu "Nodošana atklātībā – Vērtējuma kritēriji", kā arī spriedumu, 2015. gada 13. maijs, [Group Nivelles/ITSB – Easy Sanitary Solutions \(Dušas noteka\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

kas nav redzamas, sastāvdaļu montējot, un ka tādēļ šīs iezīmes nebūtu jāņem vērā, novērtējot, vai citas šī dizainparauga iezīmes atbilst aizsardzības iegūšanas nosacījumiem.

No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ir būtiski, lai *EUIPO* instanču rīcībā būtu agrāka dizainparauga attēls, kuram jāļauj uztvert ražojuma, kurā dizainparaugs iekļauts, izskatu un precīzi un konkrēti identificēt agrāko dizainparaugu, lai veiktu apstrīdētā dizainparauga novitātes un individuālā rakstura vērtējumu.

Tādējādi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam ir jāsniedz *EUIPO* dizainparauga, attiecībā uz kuru tiek apgalvots agrākais raksturs, precīza un pilnīga identifikācija un attēls, lai pierādītu, ka apstrīdēto dizainparaugu nevar likumīgi reģistrēt.

c) Jēdziens "ražojums" un apraksta tvērums

- [2017. gada 13. jūnija spriedums "Ball Beverage Packaging Europe"/EUIPO – "Crown Hellas Can" \(Skārdenes\) \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Ball Beverage Packaging Europe Ltd bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 *EUIPO* reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas skārdenes, īpašniece. Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *Crown Hellas Can SA*. Taču šo lēmumu atcēla Apelācijas padome, kas atzina minētā dizainparauga spēkā neesamību ar pamatojumu, ka tam nav individuāla rakstura, bet nesprieda par novitāti.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, sniedz noderīgus precizējumus par Kopienas dizainparaugu reģistrācijas procedūras raksturu, par jēdzienu "ražojums" Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) punkta izpratnē un par apstrīdētā dizainparauga apraksta, kas ietverts reģistrācijas pieteikumā atbilstoši minētās regulas 36. panta 3. punkta a) apakšpunktam, tvērumu.

Vispirms Vispārējā tiesa norāda, ka, ciktāl strīdīgā dizainparauga aizsardzības priekšmeta definīcija ir daļa no minētā dizainparauga reģistrācijas pārbaudes pēc būtības, tas, ka *EUIPO*, iespējams, paudusi nostāju šajā jautājumā reģistrācijas procedūras laikā, nevar būt saistoši Apelācijas padomei, jo *EUIPO* reģistrācijas procedūras laikā veic pārsvarā formāla rakstura un ātru pārbaudi.

Turpinājumā Vispārējā tiesa noraida iebildumu, kas izriet no tā, ka Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka apstrīdētais dizainparaugs, proti, triju atšķirīgu izmēru skārdenņu attēls, nav "ražojums" Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) punkta izpratnē. Šajā ziņā Vispārējā tiesa norāda, ka dizainparauga priekšmets var būt tikai vienots priekšmets, jo minētajā pantā skaidri ir norādīts "ražojuma" izskats. Turklāt Vispārējā tiesa precizē, ka preču kopums var veidot "ražojumu" iepriekš minētās tiesību normas izpratnē, ja šīs preces ir estētiski saistītas, tām ir funkcionāla saikne un tās parasti tiek tirgotas kā vienots ražojums. Tādējādi Vispārējā tiesa šajā lietā nolēm, ka ir acīmredzami, ka apstrīdētajā dizainparaugā attēlotās trīs skārdenes nepilda kopīgu funkciju tādā ziņā, ka tās nepilda funkciju, kuru nevar izpildīt katra no tām atsevišķi, kā tas ir, piemēram, galda piederumu vai šaha galda un šaha figūru gadījumā.

Visbeidzot Vispārējā tiesa norāda, ka reģistrācijas pieteikumā iespējami ietvertais apraksts nevar ietekmēt vērtējumus pēc būtības saistībā ar attiecīgā dizainparauga novitāti vai individuālo

raksturu. Vispārējā tiesa uzskata, ka šis apraksts nevar ietekmēt arī jautājumu, kas ir attiecīgā dizainparauga aizsardzības priekšmets un kas neapstrīdami ir saistīts ar vērtējumiem, kuri attiecas uz novitāti vai individuālo raksturu.

2. Novitāte

- [2017. gada 21. septembra spriedums "Easy Sanitary Solutions" un EUIPO/"Group Nivelles" \(C-361/15 P un C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš⁶, Tiesa, kurā iesniegta apelācijas sūdzība, norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts nepadara dizainparauga novitāti atkarīgu no ražojumiem, kuros to var iekļaut vai izmantot. Tāpat atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 10. panta 1. punktam ar Kopienas dizainparaugu piešķirtā aizsardzība attiecas uz "visiem dizainparaugiem", kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu kopiespaidu.

Turklāt gan no Regulas Nr. 6/2002 36. panta 6. punkta, gan no 19. panta 1. punkta izriet, ka reģistrēts Kopienas dizainparaugs tā īpašniekam piešķir ekskluzīvas tiesības izmantot attiecīgo dizainparaugu jebkāda veida ražojumos un ne tikai reģistrācijas pieteikumā norādītajā ražojumā.

Tādējādi Kopienas dizainparaugu nevar uzskatīt par jaunu, ja sabiedrībai ir darīts pieejams identisks dizainparaugs, pat ja agrāko dizainparaugu bija paredzēts iekļaut vai izmantot citā ražojumā. Tas, ka dizainparaugam piešķirtā aizsardzība nav ierobežoti attiecināma tikai uz ražojumiem, kuros to paredzēts iekļaut vai izmantot, noteikti nozīmē, ka dizainparauga novitātes vērtējumu arī nedrīkst ierobežoti attiecināt tikai uz šiem ražojumiem.

- [2013. gada 6. jūnija spriedums Kastenholz/ITSB – "Qwatchme" \(Pulksteņa ciparnīca\) \(T-68/11, EU:T:2013:298\)](#)⁷

Qwatchme AS bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – EUIPO) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas pulksteņa ciparnīcas, īpašniece. Apelācijas padome, apstiprinot Anulēšanas nodaļas lēmumu, noraidīja *Erich Kastenholz* iesniegto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu ar pamatojumu, ka apstrīdētais dizainparaugs noteikti atšķiras no agrākajiem dizainparaugiem starp diskiem pastāvošo atšķirību dēļ.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, nospriež, ka konfliktējošie dizainparaugi nav identiski, jo to iezīmes neatšķiras tikai nebūtiski.

Šis spriedums tostarp attiecas uz prasībām, kas saistītas ar novitāti un individuālu raksturu, no kurām ir atkarīga Kopienas dizainparauga aizsardzība. Vispārējā tiesa norāda, ka no Regulas Nr. 6/2002 5. panta 2. punkta izriet, ka divus dizainparaugus uzskata par identiskiem, ja to iezīmes atšķiras tikai nebūtiski, t.i., ja atšķiras tādas iezīmes, kuras nav nekavējoties uztveramas un kuras tādējādi nerada pat nelielas atšķirības starp minētajiem dizainparaugiem.

⁵ Skat. arī I. 1. b sadaļu "Dizainparauga definīcija – Redzamības nosacījums" un I. 4. a sadaļu "Nodošana atklātībā – Vērtējuma kritēriji", kā arī spriedumu, 2015. gada 13. maijs, [Group Nivelles/ITSB – Easy Sanitary Solutions \(Dušas noteka\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

⁶ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 1. b sadaļu "Dizainparauga definīcija – Redzamības nosacījums", 4. lpp.

⁷ Par šo spriedumu celtā apelācijas sūdzība tika noraidīta ar 2014. gada 17. aprīļa rīkojumu [Kastenholz/ITSB](#) (C-435/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2124).

A contrario, lai novērtētu dizainparauga novitāti, ir jāpārbauda, vai starp konfliktējošajiem dizainparaugiem pastāv atšķirības, kuras, pat ja tās ir nelielas, nav nebūtiskas. Šajā ziņā Vispārējā tiesa nospriež, ka Regulas Nr. 6/2002 6. panta formulējums ir plašāks par šīs regulas 5. panta formulējumu. Tādējādi atšķirības, kas starp konfliktējošajiem dizainparaugiem ir konstatētas 5. panta ietvaros, it īpaši tad, ja tās ir nelielas, var nebūt pietiekamas, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu šīs pašas regulas 6. panta izpratnē. Šajā gadījumā apstrīdēto dizainparaugu varēs uzskatīt par jaunu Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē, bet nevarēs uzskatīt par tādu, kam ir individuāls raksturs šīs regulas 6. panta izpratnē.

Savukārt, tā kā pēdējā minētajā pantā iekļautais nosacījums pārsniedz Regulas Nr. 6/2002 5. pantā paredzēto nosacījumu, informētam lietotājam radīto atšķirīgo kopiespaidu šīs regulas 6. panta izpratnē var balstīt tikai uz objektīvām atšķirībām, kas pastāv starp konfliktējošajiem dizainparaugiem. Tādējādi šīm atšķirībām jābūt pietiekamām, lai tiktu izpildīts Regulas Nr. 6/2002 5. pantā noteiktais nosacījums par novitāti.

3. Individuāls raksturs

a) Vērtējuma kritēriji

- [2014. gada 19. jūnija spriedums "Karen Millen Fashions" \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Karen Millen Fashions Ltd modelēja un Īrijā tirgoja svītrainas blūzes un melnus trikotāžas topiņus. *Dunnes Stores* un *Dunnes Stores (Limerick) Ltd* iegādājās šo apģērbu paraugus, pēc tam ārpus Īrijas pasūtīja izgatavot šo apģērbu pakalderinājumus un tos tirgoja savos veikalos Īrijā. *Karen Millen Fashions*, apgalvodama, ka tai attiecībā uz šiem apģērbiem pieder neregistrēti Kopienas dizainparaugi, cēla prasību, lai tostarp aizliegtu *Dunnes* izmantot šos dizainparaugus, kā arī lai saņemtu atlīdzinājumu par kaitējumu. *Supreme Court* (Augstākā tiesa, Īrija), kas izskatīja strīdu, uzdeva Tiesai prejudiciālus jautājumus par Kopienas dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu.

Tiesa nosprieda, ka Regulas Nr. 6/2002 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai kādu dizainparaugu varētu uzskatīt par apveltītu ar individuālu raksturu, kopiespaidam, ko šis dizainparaugs rada informētam lietotājam, jāatšķiras no kopiespaيدا, ko šādam lietotājam rada nevis vairāku agrāku dizainparaugu atsevišķu iezīmju apvienojums, bet gan viens vai vairāki agrāki dizainparaugi atsevišķi.

Proti, minētajā 6. pantā iekļautā norāde uz kopiespaidu, ko informētam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas darīts pieejams sabiedrībai, ir jāinterpretē tādējādi, ka dizainparauga individuālā rakstura vērtējums jāveic attiecībā uz vienu vai vairākiem konkrētiem dizainparaugiem, kuri individualizēti, noteikti un identificēti visā dizainparaugu kopumā, kas sabiedrībai agrāk darīts pieejams.

- [2013. gada 21. novembra spriedums "El Hogar Perfecto del Siglo XXI"/ITSB – "Wenf International Advisers" \(Korkvilķis\) \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL bija Kopienas dizainparauga, kurā attēlots korkvilķis, īpašniece. *Wenf International Advisers Ltd* iesniedza pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu ar pamatojumu, ka tam tostarp nav individuāla rakstura. ITSB (tagad – *EUIPO*) apmierināja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

Vispārējā tiesa noraida prasību un norāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 6. pantam dizainparauga individuālais raksturs jāizvērtē, salīdzinot kopējos iespaidus, ko konfliktējošie dizainparaugi rada informētam lietotājam, un ņemot vērā autora brīvības pakāpi. Tāpēc kritērijs attiecībā uz neērtībām un dažādām problēmām agrākā dizainparauga lietošanā, kuras – kā tiek apgalvots – esot atrisinātas apstrīdētajā dizainparaugā, neietilpst to kritēriju skaitā, kurus var ņemt vērā, izvērtējot dizainparauga individuālo raksturu. Turklāt no Regulas Nr. 6/2002 1. un 3. panta izriet, ka dizainparaugu tiesību mērķis ir aizsargāt ražojuma izskatu, nevis tā lietošanas vai funkcionēšanas kārtības koncepciju.

- [2021. gada 16. jūnija spriedums "Davide Groppi"/EUIPO – "Viabizzuno" \(Galda lampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)^{8 9}

2014. gada 16. jūlijā *Davide Groppi Srl* iesniedza *EUIPO* Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu, kurā attēlota galda lampa. Pēc dizainparauga reģistrācijas *Viabizzuno Srl* iesniedza pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kura pamatošanai tā balstījās uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu¹⁰ kopsakarā ar šīs regulas 6. pantu¹¹, atsaucoties uz agrāku 2011. gada 22. septembra dizainparaugu. Agrākais dizainparaugs 2018. gada 30. oktobrī tika atzīts par spēkā neesošu.

2018. gada 22. novembrī Anulēšanas nodaļa *Davide Groppi* dizainparaugu atzina par spēkā neesošu, pamatojoties uz to, ka tam nav individuāla rakstura Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē. Apelācijas padome apstiprināja šo lēmumu un uzskatīja – apstāklim, ka agrākais dizainparaugs ir atzīts par spēkā neesošu, nav nozīmes, jo nozīme ir vienīgi tam, vai tas ir bijis nodots atklātībā.

Vispārējā tiesa, kurā iesniegta atcelšanas prasība, noraida *Davide Groppi* prasību. Pirmoreiz Vispārējā tiesa uzsver tāda agrāka dizainparauga spēkā neesamības atzīšanas administratīvajā procesā seku neesamību, uz kuru veikta atsauce, lai pamatotu pieteikumu par dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, kas balstīts uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Turklāt tā precizē to ražojumu būtības lomas robežas, kuros dizainparaugi ir iekļauti, veidama uz šo pašu tiesību normu balstīta spēkā neesamības pamata pārbaudi.

⁸ Apelācijas sūdzība par šo spriedumu netika pieņemta (rīkojums, 2021. gada 26. novembris, [Davide Groppi/EUIPO](#) (C-490/21 P, nav publicēts, EU:C:2021:968).

⁹ Skat. arī I. 3. b sadaļu "Individuāls raksturs – Attiecīgā ražojuma rūpniecības nozare".

¹⁰ Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktam "Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu tikai [...], ja tas neatbilst 4.–9. panta prasībām".

¹¹ Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 6. panta "Individuālā būtība [Individuāls raksturs]" 1. punktam uzskata, ka dizainparaugam ir individuāls raksturs, ja kopiespāids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no kopiespāida, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kurš darīts pieejams sabiedrībai pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma vai – ja tiek izvirzīta prioritāte – pirms prioritātes datuma. Turklāt šī panta 2. punktā ir precizēts, ka, novērtējot individuālo raksturu, jāņem vērā dizainparauga autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē.

Vispārējā tiesa uzsver – apstāklim, ka agrākais dizainparaugs ir atzīts par spēkā neesošu, nav nozīmes, ja tas ir bijis nodots atklātībā. Proti, Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta mērķis ir nepieļaut tādu dizainparaugu reģistrāciju, kuri neatbilst to aizsardzību pamatojošiem nosacījumiem, it īpaši nosacījumam par to “individuālo raksturu” šīs regulas 6. panta izpratnē, nevis aizsargāt agrāku dizainparaugu. Šajā ziņā Vispārējā tiesa atgādina, ka minētajā pantā ietvertie spēkā neesamības pamati neieklaujas tādas agrāku tiesību aizsardzības, kas pieejama tikai šo tiesību īpašniekam, loģikā un šo tiesību spēkā neesamība laupītu priekšmetu procesam par Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, bet uz šiem pamatiem principā var atsaukties ikvienu persona. Konkrētāk, runājot par dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 6. pantam, Vispārējā tiesa uzsver – no šīs regulas 14. apsvēruma izriet, ka tam būtu jāietver konstatējums, vai kopiespaids, kas radies informētā lietotājam, aplūkojot dizainparaugu, skaidri atšķiras no kopiespaids, kas viņam radies no jau esošu dizainparaugu kopuma. Proti, tā precizē, ka agrākā dizainparauga vienīgā funkcija ir atklāt agrāko attīstības līmeni, kas atbilst to dizainparaugu kopumam, kuri attiecas uz attiecīgo ražojumu un kuri ir bijuši nodoti atklātībā attiecīgā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā. Tāpēc Vispārējā tiesa uzskata, ka nozīme ir tikai apstāklim, ka agrākais dizainparaugs ir bijis nodots atklātībā, nevis minētajam dizainparaugam piešķirtās aizsardzības apjomam, kas izriet no tā reģistrācijas spēkā esamības.

b) Attiecīgā ražojuma rūpniecības nozare

- [2010. gada 22. jūnija spriedums “Shenzhen Taiden”/ITSB – “Bosch Security Systems” \(Sakaru iekārta\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – EUIPO) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas sakaru iekārtas, īpašniece. Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *Bosch Security Systems BV*. Tomēr šo lēmumu atcēla Apelācijas padome, kas uzskatīja, ka apstrīdētajam dizainparaugam nav individuāla rakstura, pamatojot, ka atšķirības starp minēto dizainparaugu un starptautisko agrāko dizainparaugu nav pietiekami uztveramas, lai informētā lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, precizē – kā izriet no Regulas Nr. 6/2002 14. apsvēruma, novērtējot dizainparauga individuālo raksturu, ir jāņem vērā tā ražojuma būtība, kuram dizainparaugs ir izmantots vai kurā tas ir iekļauts, un tostarp tā rūpniecības nozare, kurā šis ražojums ietilpst.

- [2021. gada 16. jūnija spriedums “Davide Groppi”/EUIPO – “Viabizzuno” \(Galda lampa\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš¹⁴, Vispārējā tiesa pēc konstatējuma, ka apstrīdētā dizainparauga reģistrācija vispārīgi attiecas uz gaismekļiem, atgādina – lai gan ražojumu nozares noteikšana ir būtisks apsvērums, nosakot informētu

¹² Skat arī I. 3. c sadaļu “Individuāls raksturs – Informēts lietotājs”.

¹³ Skat arī I. 3. a sadaļu “Individuāls raksturs – Vērtējuma kritēriji”.

¹⁴ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 3. a sadaļu “Individuāls raksturs – Vērtējuma kritēriji”, 9. lpp.

lietotāju un viņa uzmanības līmeni, autora brīvības pakāpi dizainparauga izstrādē, kā arī, iespējams, salīdzinot kopiespaidu, kādu informētājam lietotājam rada minētie dizainparaugi, tas tomēr nenozīmē, ka konkrētie ražojumi, uz kuriem attiecas aplūkotie dizainparaugi, ir līdzīgi vai ietilpst tajā pašā nozarē. Šajā ziņā Vispārējā tiesa norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā nav ietverts nekāds nosacījums par ražojumu līdzību un ka tad, ja dizainparauga aizsardzību padarītu atkarīgu no ražojuma rakstura, tā ierobežoti attiektos tikai uz konkrētājam nozarē ietilpstošiem dizainparaugiem.

- [2021. gada 10. novembra spriedums "Eternit"/EUIPO – "Eternit Österreich" \(Būvniecības panelis\) \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

Pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas *EUIPO Eternit* (Beļģija) ieguva Kopienas dizainparauga reģistrāciju, kurā attēlots būvniecības panelis. *Eternit Österreich GmbH* iesniedza pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, it īpaši balstoties uz to, ka tam neesot individuāla rakstura¹⁵ salīdzinājumā ar agrāko dizainparaugu, kas attēlo prettrokšņu sienas paneli. *EUIPO* atzina apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamību, uzskatot, ka tam nav individuāla rakstura, jo informētājam lietotājam tas ir kopumā līdzīgs agrākajam dizainparaugam.

Vispārējā tiesa noraida *Eternit* prasību par *EUIPO* lēmumu. Šajā lietā, pirmkārt, Vispārējā tiesa paskaidro, attiecībā uz kuru no konfliktējošiem dizainparaugiem ir jādefinē attiecīgā nozare, informēts lietotājs un autora brīvības pakāpe. Otrkārt, tā precizē, vai faktiski tirgotajiem ražojumiem, kuros ir iekļauti vai izmantoti konfliktējošie dizainparaugi, ir nozīme apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējumā.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa atgādina, ka apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējums būtībā tiek veikts, īstenojot četru posmu pārbaudi. Šajā ziņā tā precizē, ka pirmie trīs analīzes posmi, tas ir, attiecīgās nozares, informēta lietotāja un autora brīvības pakāpes noteikšana, ir jāveic tikai attiecībā uz apstrīdēto dizainparaugu. Proti, ņemot vērā, ka agrākais dizainparaugs var ietilpt pavisam atšķirīgā nozarē, ko raksturo atšķirīgs informēts lietotājs un atšķirīga autora brīvība, tam nav nozīmes, veicot pirmos trīs analīzes posmus. Turpretim ceturtajā posmā, kurā tiek salīdzināts konfliktējošo dizainparaugu radītais kopiespāids, ir jāņem vērā gan apstrīdētais dizainparaugs, gan agrākais dizainparaugs.

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa norāda, ka, vērtējot individuālo raksturu, ar zināmiem nosacījumiem ir iespējams ņemt vērā faktiski tirgotos ražojumus, kuros ir iekļauti vai izmantoti konfliktējošie dizainparaugi. Tā precizē, ka faktiski tirgotajiem ražojumiem vai to izmantošanas veidam ir nozīme, ja attiecīgā dizainparauga grafiskais vai fotogrāfiskais attēlojums pats par sevi nelauj noteikt to, kādi tā aspekti būs redzami, vai veidu, kādā dizainparaugs tiks uztverts vizuāli. Proti, faktiski tirgotos ražojumus var ņemt vērā tikai ilustratīvos nolūkos, lai noteiktu dizainparaugu vizuālos aspektus. Tādējādi faktiski tirgotu ražojumu nav iespējams ņemt vērā, ja dizainparaugs, kurā tas tiek izmantots vai kurā tas ir iekļauts, atšķiras no reģistrētā dizainparauga vai ja tajā ir redzamas iezīmes, kas skaidri neizriet no pēdējā minētā dizainparauga grafiskā attēlojuma.

¹⁵ Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē kopsakarā ar šīs regulas 6. pantu Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu, ja tam nav individuāla rakstura tādējādi, ka kopiespāids, ko tas rada informētājam lietotājam, neatšķiras no kopiespaida, ko šādam lietotājam rada dizainparaugs, kas jau ir darīts pieejams sabiedrībai.

c) Informēts lietotājs

- [2011. gada 20. oktobra spriedums "PepsiCo"/"Grupo Promer Mon Graphic" \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

PepsiCo Inc. bija Kopienas dizainparauga, kurā attēlots reklāmas riņķveida ražojums, īpašniece. *Grupo Promer Mon Graphic SA* iesniedza *EUIPO* pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, pamatojoties tostarp uz agrāka dizainparauga esamību. *EUIPO* Apelācijas padome uzskatīja, ka informētam lietotājam attiecīgie dizainparaugi rada atšķirīgu kopiespaidu un ka tāpēc apstrīdētais dizainparaugs nekonfliktē ar norādītajām agrākajām tiesībām. Vispārējā tiesa, kurā tika celta prasība, atcēla šo lēmumu un uzskatīja, ka ar Apelācijas padomes konstatētajām atšķirībām nepietiek, lai apstrīdētais dizainparaugs informētam lietotājam radītu kopiespaidu, kas atšķiras no kopiespauda, kādu rada agrākais dizainparaugs.

Tiesa, kurā iesniegta apelācijas sūdzība, ko tā noraida, precīzē jēdzienu "informēts lietotājs".

Pats informētā lietotāja raksturs nozīmē, ka tad, kad tas ir iespējams, viņš attiecīgos dizainparaugus salīdzina tieši. Tomēr nevar izslēgt to, ka šāda salīdzināšana nav iespējama vai ierasta attiecīgajā nozarē, tostarp – ņemot vērā īpašus apstākļus vai to priekšmetu iezīmes, kurus attēlo attiecīgie dizainparaugi. Tā kā Regulā Nr. 6/2002 šajā ziņā nav sniegtas precīzas norādes, nevar uzskatīt, ka Savienības likumdevējam ir bijis nodoms paredzēt, ka izvērtēt iespējamus dizainparaugus var tikai ar tiešo salīdzināšanu.

Attiecībā uz informēta lietotāja uzmanības līmeni – lai gan informēts lietotājs nav uzskatāms par samērā informētu, uzmanīgu un apdomīgu vidusmēra patērētāju, kas dizainparaugu parasti uztver kā vienu veselumu un neanalizē tā dažādās sastāvdaļas, viņš nav arī eksperts vai pazinējs, kas spēj detalizēti aplūkot minimālās atšķirības, kādas var pastāvēt starp konfliktējošajiem dizainparaugiem. Tātad divdabis "informēts" norāda uz to, ka lietotājam, lai gan viņš nav projektētājs vai tehnisks eksperts, ir pazīstami dažādi dizainparaugi, kas pastāv attiecīgajā nozarē, ka viņam ir noteiktas zināšanas par elementiem, kas parasti ietverti šajos dizainparaugos, un ka viņš, ņemot vērā savu ieinteresētību attiecīgajos ražojumos, to lietošanas laikā izrāda pietiekami augstu uzmanības līmeni.

- [2010. gada 22. jūnija spriedums "Shenzhen Taiden"/ITSB – "Bosch Security Systems" \(Sakaru iekārta\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš¹⁸, Vispārējā tiesa izskaidro jēdzienu "informēts lietotājs", uzsverot, ka "lietotāja" statuss nozīmē – attiecīgā persona ražojumu, kurā iekļauts dizainparaugs, lieto atbilstoši šī ražojuma mērķim, un ka īpašības vārds "informēts" norāda uz to, ka lietotājam, kas nav projektētājs vai tehnisks eksperts, ir pazīstami dažādi dizainparaugi, kas pastāv attiecīgajā nozarē, ka viņam ir noteiktas zināšanas par elementiem, kas parasti ietverti šajos dizainparaugos, un ka viņš, ņemot vērā savu ieinteresētību attiecīgajos ražojumos, to lietošanas laikā izrāda relatīvi augstu uzmanības līmeni. Tomēr šis

¹⁶ Skat. arī spriedumu, 2010. gada 18. marts, [Grupo Promer Mon Graphic/ITSB – PepsiCo \(Reklāmas riņķveida ražojuma attēlojums\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), kas izklāstīts I. 7. sadaļā "Konflikts ar agrāku dizainparaugu".

¹⁷ Skat. arī I. 3. b sadaļu "Individuāls raksturs – Attiecīgā ražojuma rūpniecības nozare".

¹⁸ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 3. b sadaļu "Individuāls raksturs – Attiecīgā ražojuma rūpniecības nozare".

apstākļi nenozīmē, ka informēts lietotājs – ārpus pieredzes, ko viņš uzkrājis, lietojot attiecīgo ražojumu, – ražojuma izskata aspektus, kurus nosaka ražojuma tehniskās funkcijas, var nošķirt no tiem, kas ir patvaļīgi.

- [2011. gada 14. jūnija spriedums "Sphere Time"/ITSB – "Punch" \(Aukliņai piestiprināts pulkstenis\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)¹⁹

Sphere Time bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – EUIPO) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēloti aukliņai piestiprināti pulksteņi, īpašniece. Anulēšanas nodaļa, apmierinot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *Punch SAS*, apstrīdēto dizainparaugu atzina par spēkā neesošu, pamatojot, ka tam nav individuāla rakstura, jo tas rada tādu pašu kopiespaidu kā agrākie dizainparaugi.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, ar kuru apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums, uzsver, ka attiecībā uz reklāmas izstrādājumiem jēdziens "informēts lietotājs" ietver, pirmkārt, profesionāli, kas tos iegādājas izplatīšanai galalietotājiem, un, otrkārt, pašus galalietotājus. Vispārējā tiesa līdz ar to secina – ar faktu, ka viena no šīm abām informēto lietotāju grupām attiecīgos dizainparaugus uztver kā tādus, kas rada vienu un to pašu kopiespaidu, pietiek, lai konstatētu, ka apstrīdētajam dizainparaugam nav individuāla rakstura.

- [2019. gada 13. jūnija spriedums "Visi/one"/EUIPO – "EasyFix" \(Informācijas plāksne transportlīdzekļiem\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁰

Visi/one GmbH bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 EUIPO reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas transportlīdzekļiem paredzētās informācijas plāksnes – izkārtnes, īpašniece. EUIPO Anulēšanas nodaļa, apmierinot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *EasyFix GmbH*, apstrīdēto dizainparaugu atzina par spēkā neesošu individuāla rakstura neesamības dēļ.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, ar kuru apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums, uzskata, ka atšķirības starp apstrīdēto dizainparaugu un agrāko dizainparaugu nav pietiekami izteiktas, lai tās pašas par sevi informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu.

Runājot par informēta lietotāja zināšanu pakāpi un uzmanības līmeni, Vispārējā tiesa uzskata, ka it īpaši no judikatūras izriet – pat ja šai atsauces personai ir noteikta zināšanu pakāpe par dažādiem dizainparaugiem, kas pastāv attiecīgajā nozarē, un tā izrāda relatīvi augstu uzmanības līmeni un īpašu modrību, kad tā šos dizainparaugus izmanto, tā tomēr nav eksperts vai speciālists, kāds ir lietpratējs [patentu tiesībās], kas var detalizēti novērot minimālas atšķirības, kuras var pastāvēt starp konfliktējošiem dizainparaugiem.

¹⁹ Skat. arī I. 3. e sadaļu "Individuāls raksturs – Kopiespaids" un I. 4. d sadaļu "Nodošana atklātībā – Pagarinājuma periods".

²⁰ Skat. arī 1. 4. a sadaļu "Nodošana atklātībā – Vērtējuma kritēriji".

d) Autora brīvības pakāpe

- [2012. gada 13. novembra spriedums "Antrax It"/ITSB – THC \(Apkures radiatori\) \(T-83/11 un T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Antrax It Srl bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – *EUIPO*) reģistrētu astoņu Kopienas dizainparaugu, kuros attēloti apkures radiatori un no kuriem divi šajā lietā tika apstrīdēti, īpašniece. Anulēšanas nodaļa, apmierinot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *The Heating Company*, apstrīdētos dizainparaugus atzina par spēkā neesošiem novitātes neesamības dēļ. Savukārt Apelācijas padome, atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu pienācīga pamatojuma neesamības dēļ, apstrīdētos dizainparaugus atzina par spēkā neesošiem individuāla rakstura neesamības dēļ.

Vispārējā tiesa, kas pārējā daļā noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumiem, atceļ pēdējos minētos lēmumus, ciktāl ar tiem apstrīdētie dizainparaugi ir atzīti par spēkā neesošiem.

Šī lieta sniedza Vispārējai tiesai iespēju izskaidrot dizainparauga autora brīvības pakāpes noteikšanas kritērijus, vērtējot dizainparauga individuālo raksturu. Vispārējā tiesa norāda, ka šāda brīvības pakāpe ir nosakāma, ievērojot citastarp ierobežojumus, kuri saistīti ar iezīmēm, ko nosaka ražojuma vai ražojuma sastāvdaļas tehniskā funkcija, vai arī ražojumam, kuram izmanto dizainparaugu, piemērojamās juridiskās prasības. Šo ierobežojumu dēļ tiek standartizētas noteiktas iezīmes, kas līdz ar to kļūst kopīgas dizainparaugiem, kurus izmanto attiecīgajam ražojumam. Tātad, jo plašāka ir autora brīvība dizainparauga izstrādē, jo mazticamāk, ka nelielas atšķirības starp salīdzinātiem dizainparaugiem būs pietiekamas, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu. Turpretim, jo ierobežotāka ir autora brīvība dizainparauga izstrādē, jo ticamāk, ka nelielas atšķirības starp salīdzinātiem dizainparaugiem būs pietiekamas, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu. Tādējādi lielāka autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē pastiprina secinājumu, ka salīdzinātie dizainparaugi, kuri būtiski neatšķiras, informētam lietotājam rada vienādu kopiespaidu. Šajā kontekstā iespējamai attīstības līmeņa piesātinātībai, kas izriet no tā, ka pastāv citi dizainparaugi ar tādām pašām kopējām iezīmēm kā attiecīgajiem dizainparaugiem, ir nozīme, jo tā var palielināt informēta lietotāja spēju pamanīt atšķirības šo dažādo dizainparaugu iekšējās proporcijās.

- [2015. gada 10. septembra spriedums "H&M Hennes & Mauritz"/ITSB – "Yves Saint Laurent" \(Rokassomas\) \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Yves Saint Laurent SAS bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – *EUIPO*) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas rokassomas, īpašniece. Apelācijas padome, apstiprinot Anulēšanas nodaļas lēmumu, noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ko, pamatojoties uz agrāku dizainparaugu, iesniedza *H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG*, pamatojot, ka autora brīvības pakāpe ir plaša, bet tā, no informēta lietotāja viedokļa raugoties, nekļūdē konfliktējošo dizainparaugu būtiskās atšķirības.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, precizē jēdzienu "autora brīvības pakāpe".

Šajā spriedumā Vispārējā tiesa atgādina, ka dizainparauga autora brīvības pakāpe ir nosakāma, ievērojot tostarp ierobežojumus, kuri saistīti ar iezīmēm, ko nosaka ražojuma vai ražojuma sastāvdaļas tehniskā funkcija vai arī ražojumam piemērojamās juridiskās prasības. Šo ierobežojumu dēļ noteiktas iezīmes tiek standartizētas un līdz ar to kļūst kopīgas vairākiem dizainparaugiem, kurus izmanto attiecīgajam ražojumam. Tāpēc, jo plašāka ir autora brīvība dizainparauga izstrādē, jo mazticamāk, ka nelielas atšķirības starp konfliktējošiem dizainparaugiem būs pietiekamas, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu. Turpretim, jo ierobežotāka ir autora brīvība, jo ticamāk, ka šīs atšķirības būs pietiekamas, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu. Vispārējā tiesa tāpat uzskata – lielāka autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē pastiprina secinājumu, ka dizainparaugi, kuri būtiski neatšķiras, informētam lietotājam rada vienādu kopiespaidu.

Turklāt Vispārējā tiesa precizē, ka Regulas Nr. 6/2002 6. panta, kas attiecas uz individuālā rakstura vērtējumu, 1. punktā ir minēts konfliktējošo dizainparaugu radītā kopiespaids kritērijs un 2. punktā ir norādīts, ka šajā ziņā jāņem vērā autora brīvības pakāpe. No šīm tiesību normām izriet, ka Kopienas dizainparauga individuālā rakstura vērtējums būtībā tiek veikts kā pārbaude četros posmos. Šajā pārbaudē jānosaka, pirmkārt, nozare, kurā ietilpst ražojumi, kuros paredzēts iekļaut dizainparaugu vai kuriem paredzēts izmantot dizainparaugu, otrkārt, minēto ražojumu informēts lietotājs atbilstoši šo ražojumu mērķim un, ņemot vērā šādu informēto lietotāju, zināšanas par agrāko attīstības līmeni, kā arī uzmanības līmenis, pēc iespējas tieši salīdzinot dizainparaugus, treškārt, autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē un, ceturtkārt, attiecīgo dizainparaugu salīdzinājuma rezultāts, ņemot vērā konkrēto nozari, autora brīvības pakāpi un kopiespaidu, kādu informētam lietotājam rada apstrīdētais dizainparaugs un ikviens agrāks dizainparaugs, kas darīts pieejams sabiedrībai. Tādējādi, lai gan faktors attiecībā uz autora brīvības pakāpi var "pastiprināt" (vai, gluži pretēji, niansēt) secinājumu par katra attiecīgā dizainparauga radīto kopiespaidu, tomēr minētās brīvības pakāpes vērtējums nav iepriekšējs un vispārīgs posms pirms attiecīgo dizainparaugu radītā kopiespaids salīdzinājuma.

Šajā lietā Vispārējā tiesa secina, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu, norādot, ka faktors attiecībā uz autora brīvību pats par sevi vien nevar noteikt dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu, bet tas tomēr ir elements, kas šajā vērtējumā ir jāņem vērā. Vispārējā tiesa atzīst, ka Apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka šis faktors drīzāk ļauj niansēt apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu, nevis autonomu faktoru.

- [2019. gada 6. jūnija spriedums "Porsche"/EUIPO – "Autec" \(Mehāniskie transportlīdzekļi\) \(T-209/18, EU:T:2019:377\)](#)²¹

Ar šo spriedumu Vispārējā tiesa noraida prasību par EUIPO Apelācijas padomes lēmuma atcelšanu, ar ko pēdējā minētā atzina par spēkā neesošu reģistrētu Kopienas dizainparaugu, kurā attēlots automašīnas "Porsche 911" 991. sērijas modelis, jo tam nav individuāla rakstura Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta izpratnē.

Šī lieta it īpaši attiecās uz juridisko jautājumu, vai pastāv individuāls raksturs, kas var pamatot aizsardzību, ja attiecīgais dizainparaugs ir vienīgi jau esošas un jau aizsargātas formas "modernizācija". Šajā lietā bija jānoskaidro, vai "Porsche 911" 991. sērijas dizainparaugs

²¹ Apelācijas sūdzība par šo spriedumu netika pieņemta (rikojums, 2019. gada 24. oktobris, [Porsche/EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2021:905).

pietiekami atšķiras no 997. sērijas agrāka dizainparauga, lai to kā tādu aizsargātu. Tā kā Regulā Nr. 6/2002 maksimālais aizsardzības laiks ir noteikts 25 gadi, aizsardzības piešķiršana agrāka dizainparauga "modernizētam" dizainparaugam varētu par tikpat ilgu laikposmu pagarināt oriģinālā dizainparauga aizsardzību. Šāds jautājums bija strīda pamatā starp sabiedrību *Porsche* un rotallietu ražotāju, kurš izmantoja "Porsche 911" dizainu mēroga modeļu ražošanā un tirdzniecībā.

Vispārējā tiesa uzskata, ka atšķirības starp abām "Porsche 911" sērijām nav pietiekami izteiktas, lai informēta lietotāja, proti, vispārīga automašīnu lietotāja, nevis tikai sporta automašīnu lietotāja, uztverē radītu atšķirīgu kopiespaidu starp šiem diviem dizainparaugiem. Visi aplūkoto dizainparaugu skati parāda, ka šo dizainparaugu formas un virsbūves silueta būtiskās iezīmes patiešām sakrīt gan izmēru un proporciju, gan logu un durvju formas un izvietojuma ziņā.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa uzskata, ka pretēji sabiedrības *Porsche* apgalvotajam autora brīvību Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē nevar ierobežot patērētāju, kuri šajā gadījumā katrā nākamajā sērijā gaidītu ieraudzīt oriģinālās formas "radošo ideju", gaidas, jo šādas gaidas nevar uzskatīt par normatīvu ierobežojumu. Šīs gaidas nav saistītas nedz ar šāda ražojuma, proti, mehāniska transportlīdzekļa, kurā iekļauts apstrīdētais dizainparaugs, būtību, nedz tā izmantojumu, un automašīnu radītājam – neatkarīgi no estētiskiem vai komerciāliem apsvērumiem – nav noteikti jāņem vērā šīs gaidas, lai nodrošinātu tāda ražojuma darbību, kurā paredzēts izmantot minēto dizainparaugu.

e) Kopiespaids

- [2011. gada 14. jūnija spriedums "Sphere Time"/ITSB – "Punch" \(Aukliņai piestiprināts pulkstenis\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)²²

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš²³, Vispārējā tiesa precizē, ka, veicot konkrētu vērtējumu par kopiespaidu, nav izolēti un ekskluzīvi jāpārbauda agrāko dizainparaugu grafiskie attēlojumi, bet drīzāk vispārēji jāizvērtē to esošo elementu kopums, kuri ļauj pietiekami precīzi un skaidri noteikt kopiespaidu, kādu rada attiecīgais dizainparaugs.

Konkrētāk, attiecībā uz dizainparaugiem, kas izmantoti, tos neregistrējot, nevar izslēgt, ka neeksistē tāds grafisks attēlojums, kurā būtu parādītas visas to atbilstošās detaļas un kurš būtu salīdzināms ar reģistrācijas pieteikumu. Vispārējās tiesas ieskatā ir pārmērīgi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam prasīt, lai tas šādu attēlojumu iesniedz visos gadījumos.

- [2021. gada 10. novembra spriedums "Sanford"/EUIPO – "Avery Zweckform" \(Etiketes\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)²⁴

Sanford LP bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 *EUIPO* reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas etiketes, īpašniece. Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības

²² Skat arī I. 3. c sadaļu "Individuāls raksturs – Informēts lietotājs" un I. 4. d sadaļu "Nodošana atklātībā – Pagarinājuma periods".

²³ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 3. c sadaļu "Individuāls raksturs – Informēts lietotājs", 13. lpp.

²⁴ Skat. arī III. 2. d sadaļu "Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu un spēkā neesamības atzīšanas process – Laikus neiesniegti pierādījumi".

atzišanu, ko iesniedza *Avery Zweckform GmbH*. Tomēr Apelācijas padome, atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu, atzina apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamību, pamatojot, ka tam nav individuāla rakstura, jo tas informētam lietotājam rada tādu pašu kopiespaidu kā agrāks dizainparaugs, uz kuru tika balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzišanu.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, veicot vērtējumu par individuālu raksturu kopiespaidu salīdzinājuma ietvaros, uzsver, ka uz dizainparaugiem izvietotajām atšķirtspējīgajām preču zīmēm un apzīmējumiem nav nozīmes.

Tā konstatē, ka atšķirības starp konfliktējošajiem dizainparaugiem – tikai etiķetes izmērs, ruļļa augstums un melno drukas zīmju skaits, novietojums un izmērs – nav pietiekamas, lai radītu atšķirīgu kopiespaidu informēta lietotāja uztverē.

Turklāt tā norāda, ka uz konfliktējošajiem dizainparaugiem izvietotie vārdiskie un grafiskie elementi ir uz ražojuma izvietotas atšķirtspējīgas preču zīmes vai apzīmējumi, lai norādītu šī ražojuma izcelsmi.

Šie elementi nav tādas ražojuma iezīmes, kas attiecīgajiem ražojumiem piešķir to izskatu, un tātad tiem nav nozīmes kopiespaidu salīdzinājumā. Vispārējā tiesa piebilst – pat ja šos elementus varētu uzskatīt par tādiem, kam ir nozīme lietā, informētam lietotājam būs skaidrs, ka tie norāda ražojumu izcelsmi, tāpēc šāds lietotājs kopiespaidā tiem nepiešķirs nozīmi.

- [2022. gada 27. aprīļa spriedums "Group Nivelles"/EUIPO – "Easy Sanitary Solutions" \(Dušas noteka\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts sakrīt ar lietas C-361/15 faktisko un juridisko kontekstu, kas ir izklāstīts iepriekš²⁵, Vispārējā tiesa izskata prasību atcelt jaunu *EUIPO* lēmumu, kurš pieņemts pēc pirmā lēmuma²⁶ atcelšanas, kas stājies likumīgā spēkā. Jaunajā lēmumā *EUIPO* Apelācijas padome noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzišanu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētajam dizainparaugam ir individuāls raksturs un ka *a fortiori* tam piemīt novitāte. Vispārējai tiesai, kas noraida tajā celto prasību par minētās padomes lēmumu, ir iespēja precizēt nozīmīgus apstākļus, kas tiek ņemti vērā apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējumā.

Vispārējā tiesa apstiprina apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura esamību. Vispirms tā uzsver, ka agrāks dizainparaugs, kas iekļauts ražojumā, kurš atšķiras no tā, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs, principā ir agrāks dizainparaugs, kam ir nozīme, lai novērtētu apstrīdētā dizainparauga individuālo raksturu. Turpinājumā tā precizē, ka iespējamās Apelācijas padomes pieļautās kļūdas saistībā ar tādu agrāku dizainparaugu iezīmēm, kuri attēlo tikai vienu dušas notekas elementu, neietekmē lēmuma tiesiskumu, jo salīdzinājumā ar pilnīgiem dizainparaugiem kļūda nav pieļauta. Proti, tā kā agrākam dizainparaugam ir jābūt kompaktai agrākai izcelsmei, nozīme ir tikai dizainparaugiem, kas attēlo pilnīgas dušas notekas. Visbeidzot, ņemot vērā apstrīdētā dizainparauga eleganto un minimālisma stila izskatu, tas rada no agrākā dizainparauga atšķirīgu kopiespaidu, ko nosaka drīzāk funkcionālas, nevis dekoratīvas iezīmes.

²⁵ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 1. b sadaļu "Dizainparauga definīcija – Redzamības nosacījums", 4. lpp.

²⁶ Skat. spriedumu, 2015. gada 13. maijs, [Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Dušas noteka\) \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

4. Nodošana atklātībā

a) Vērtējuma kritēriji

- [2014. gada 13. februāra spriedums "H. Gautzsch Großhandel" \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH Vācijā tirgoja ar baldahīnu segta dārza paviljona modeli, kas bija radīts 2004. gadā. Pieprasot savam modelim aizsardzību, kas piešķirta neregistrētiem Kopienas dizainparaugiem, šī sabiedrība cēla prasību par pārkāpumu pret *H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG*, kas kopš 2006. gada tirgo dārza paviljonu, kuru izgatavo Ķīnā reģistrēts uzņēmums. *Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna* norādīja, ka šis dārza paviljons ir kopija modelim, uz kuru tai ir īpašumtiesības un kurš bija iekļauts apskatos, kas tika izplatīti lielākajiem nozares tirgotājiem.

Tiesa, kurai uzdots prejudiciāls jautājums, lemj par jēdziena "nodošana atklātībā" tvērumu un šajā ziņā nospriež, ka Regulas Nr. 6/2002 11. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka par neregistrētu dizainparaugu parastā uzņēmējdarbības gaitā ir varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā, ja attiecīgā dizainparauga attēli ir izplatīti tirgotājiem, kuri darbojas šajā nozarē, – tas ir jāizvērtē Kopienas dizainparauga tiesai, ņemot vērā izskatāmās lietas apstākļus.

Savukārt Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka par neregistrētu dizainparaugu, kaut gan tas ir nodots atklātībā trešām personām bez tieši vai netieši izteikta konfidencialitātes nosacījuma, parastā uzņēmējdarbības gaitā nav varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā, ja tas ir nodots atklātībā tikai vienam attiecīgās nozares uzņēmumam vai ir bijis izstādīts tikai tāda uzņēmuma izstāžu telpās, kurš neatrodas Savienībā, – tas ir jāizvērtē Kopienas dizainparauga tiesai, ņemot vērā izskatāmās lietas apstākļus.

- [2017. gada 21. septembra spriedums "Easy Sanitary Solutions" un EUIPO/"Group Nivelles" \(C-361/15 P un C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)²⁷

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš²⁸, Tiesa, kurā iesniegta apelācijas sūdzība, nospriež, ka viens dizainparaugs ir jāsalīdzina ar otru, lai konstatētu pirmā dizainparauga novitāti un individuālo raksturu, tikai tad, ja otrais dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai. Tad, kad tiek uzskatīts, ka dizainparaugs jau ir darīts pieejams sabiedrībai, nodošana atklātībā attiecas gan uz vērtējumu par novitāti, gan uz vērtējumu par individuālo raksturu.

Turklāt "attiecīgā nozare" Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē nav tikai tā, kas ir saistīta ar ražojumu, kurā paredzēts iekļaut vai izmantot apstrīdēto dizainparaugu.

Tātad nekas neļauj uzskatīt, ka ir nepieciešams, lai ražojuma, kurā ir iekļauts vai izmantots apstrīdētais dizainparaugs, informētam lietotājam būtu zināms agrākais dizainparaugs gadījumā,

²⁷ Skat arī I. 1. b sadaļu "Dizainparauga definīcija – Redzamības nosacījums" un I. 2. sadaļu "Novitāte", kā arī spriedumu, 2015. gada 13. maijs, [Group Nivelles/ITSB – Easy Sanitary Solutions \(Dušas noteika\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 1. b sadaļu "Dizainparauga definīcija – Redzamības nosacījums", 4. lpp.

kad šis dizainparaugs ir iekļauts ražojumā, kas attiecas uz citu rūpniecības nozari, nevis to, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs, vai kad tas ir izmantots šādam ražojumam.

- [2019. gada 13. jūnija spriedums "Visi/one"/EUIPO – "EasyFix" \(Informācijas plāksne transportlīdzekļiem\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁹

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš³⁰, Vispārējā tiesa precizē – lai pierādītu agrāka dizainparauga nodošanu atklātībā, ir jāveic analīze divos posmos. Pirmām kārtām, jāpārbauda, vai pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu norādītie apstākļi pierāda, no vienas puses, faktus, kas veido dizainparauga nodošanu atklātībā, un, no otras puses, nodošanas atklātībā agrāko raksturu salīdzinājumā ar apstrīdētā dizainparauga iesniegšanas vai prioritātes datumu. Otrām kārtām, ja apstrīdētā dizainparauga īpašnieks apgalvotu pretējo, jāpārbauda tas, vai parastā uzņēmējdarbības gaitā par minētajiem faktiem saprātīgi būtu varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā, un, ja tas tā nav, nodošana atklātībā tiek uzskatīta par neiedarbīgu un netiek ņemta vērā.

Šajā lietā Vispārējā tiesa nospriež – lai gan ir jāizsaka nožēla par to, ka EUIPO administratīvie dienesti pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu B pielikumā iesniegtos divus katalogus prasītājai ir paziņojuši tā, ka to numerācija nav secīga un tas neatbilst oriģinālo katalogu lapu secībai, ar šādu apstākli nekādi nevar apstrīdēt apstrīdētā lēmuma likumību saistībā ar informācijas plāksnes transportlīdzekļiem, kas attēlota apstrīdētā lēmuma 4. punktā par minēto B pielikumu, faktu, kas veido nodošanu atklātībā, un tās agrākā rakstura pierādījumu, it īpaši šo dokumentu pierādījuma spēku, lai pierādītu agrākā dizainparauga nodošanu atklātībā. Turklāt prasītāja nav ne pierādījusi, ne pat apgalvojusi, ka lietas apstākļi var pamatoti radīt šķērslī tam, ka parastā uzņēmējdarbības gaitā šie fakti kļūtu zināmi to personu lokam, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā. Ņemot vērā to, ka nav norāžu par pretējo, kas būtu ļāvušas secināt, ka šie katalogi nav bijuši izplatīti minētajām personām, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē, Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu, ir varējusi secināt, ka agrākais dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā.

b) Pieņēmums par nodošanu atklātībā

- [2015. gada 21. maija spriedums "Senz Technologies"/ITSB – "Impliva" \(Lietussargi\) \(T-22/13 un T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

Senz Technologies BV bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – EUIPO) reģistrētu divu Kopienas dizainparaugu, kuros attēloti lietussargi, īpašniece. Anulēšanas nodaļa, apmierinot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *Impliva BV*, atzina apstrīdēto dizainparaugu spēkā neesamību ar pamatojumu, ka, par spīti novitātei, tiem nav individuāla rakstura, ņemot vērā agrāku patentu, kas ir ticis nodots atklātībā.

Vispārējā tiesa, kas apmierina tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, ar kuru apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums, atgādina, ka dizainparaugs ir uzskatāms par nodotu

²⁹ Skat arī I. 3. c sadaļu "Individuāls raksturs – Informēts lietotājs".

³⁰ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 3. c sadaļu "Individuāls raksturs – Informēts lietotājs", 14. lpp.

atklātībā, tiklīdz puse, kura atsaucas uz nodošanu atklātībā, ir pierādījusi nodošanu atklātībā veidojošos faktus, un ka šis pieņēmums ir piemērojams neatkarīgi no vietas, kurā radušies fakti, kas veido nodošanu atklātībā.

Vispārējās tiesas ieskatā jautājums, vai to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē, saprātīgi varēja zināt par notikumiem, kas norisinājušies ārpus Savienības teritorijas, ir faktu jautājums un atbilde uz to atkarīga no katras lietas apstākļu izvērtējuma. Lai veiktu minēto vērtējumu, jāpārbauda, vai, pamatojoties uz faktiskajiem apstākļiem, kuri jāiesniedz tam lietas dalībniekam, kas apstrīd nodošanu atklātībā, ir pamats uzskatīt, ka šo personu lokam faktiski nav bijis iespējams uzzināt nodošanu atklātībā veidojošos faktus, ņemot vērā to, kādas zināšanas saprātīgi var prasīt no šo personu loka par agrāku attīstības līmeni. Šie faktiskie apstākļi var attiekties uz personu, kuras specializējušās attiecīgajā nozarē, loka sastāvu, to kvalifikāciju, paražām un rīcību, to darbību apjomu, klātesamību notikumos, kuros tiek prezentēti dizainparaugi, attiecīgā dizainparauga iezīmēm, piemēram, savstarpējo saistību ar citiem ražojumiem vai nozarēm, un to ražojumu iezīmēm, kuros attiecīgais dizainparaugs ir iekļauts – it īpaši konkrētā ražojuma tehniskās sarežģītības līmeni. Katrā ziņā dizainparaugu nevar uzskatīt par zināmu parastā uzņēmējdarbības gaitā, ja to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē, to var noskaidrot tikai nejauši.

Turklāt Vispārējā tiesa norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punktā vispār nav paredzēts, ka agrākajam dizainparaugam ir jābūt izmantotam, lai ražotu vai tirgotu kādu ražojumu. Tomēr tam, ka dizainparaugs nekad nav ticis iekļauts kādā ražojumā, būtu nozīme tikai tad, ja būtu pierādīts, ka to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē, parasti neskatās patentu reģistrā vai ka to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē, parasti nepiešķir nekādu nozīmi patentiem.

c) **Nodošanas atklātībā pierādījums**

- [2018. gada 27. februāra spriedums Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet \(Mobilā tālruņa futrālis\) \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

S. Mahdavi Sabet ieguva Kopienas dizainparauga reģistrāciju, kurā attēlots mobilā tālruņa futrālis. *C. Gramberg* iesniedza *EUIPO* pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu novitātes trūkuma dēļ. Lai pierādītu minētā dizainparauga nodošanu atklātībā, viņš iesniedza ekrāna izdrukas no tīmekļvietnes "amazon.de". *EUIPO* Apelācijas padome pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīja ar pamatojumu, ka pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu nodošanu atklātībā.

Vispārējā tiesa, kas apmierina tajā celto prasību, lemj par pierādījumu, kuri iegūti no tiešsaistes tirdzniecības tīmekļvietnes un uz kuriem izdarīta atsauce, lai pierādītu dizainparauga nodošanu atklātībā, pierādījuma vērtību.

Pirmkārt, tā uzsver, ka dizainparaugs ir uzskatāms par nodotu atklātībā, tiklīdz lietas dalībnieks, kurš atsaucas uz nodošanu atklātībā, ir pierādījis nodošanu atklātībā veidojošos faktus. Turpretī, lai šo pieņēmumu atspēkotu, lietas dalībniekam, kurš apstrīd nodošanu atklātībā, ir juridiski pietiekami jāpierāda, ka konkrētās lietas apstākļi pamatoti var būt šķērslis tam, lai šie fakti būtu zināmi to personu lokam, kuras specializējušās attiecīgajā nozarē, parastā uzņēmējdarbības

gaitā. Agrāka dizainparauga nodošanu atklātībā nevar pierādīt, pamatojoties uz varbūtībām vai pieņēmumiem, bet tā jābalsta uz konkrētiem un objektīviem apstākļiem, kas pierāda agrāka dizainparauga faktisku nodošanu atklātībā tirgū.

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja sniegtie pierādījumi ir jāizvērtē, ņemot vērā savstarpējo saistību starp tiem. Lai gan daži no šiem pierādījumiem paši par sevi var būt nepietiekami, lai pierādītu agrāka dizainparauga nodošanu atklātībā, tomēr, tos saistot vai aplūkojot kopā ar citiem dokumentiem vai informāciju, tie var palīdzēt pierādīt nodošanu atklātībā. Turklāt, lai novērtētu dokumenta pierādījuma vērtību, ir jāpārbauda tajā ietvertās informācijas ticamība un patiesums. It īpaši jāņem vērā dokumenta izcelsme, tā sagatavošanas apstākļi un adresāts un, vērtējot dokumenta saturu, jānoskaidro, vai tas šķiet saprātīgs un uzticams.

No spēkā esošā Savienības tiesiskā regulējuma, kas piemērojams Kopienas dizainparaugiem, no vienas puses, izriet, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs var brīvi izvēlēties pierādījumu, kura iesniegšanu *EUIPO* tas uzskata par lietderīgu, lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, un, no otras puses, – ka *EUIPO* ir pienākums pārbaudīt visus sniegtos pierādījumus, lai secinātu, vai tie faktiski pierāda agrāka dizainparauga nodošanu atklātībā.

Otrkārt, attiecībā uz ekrāna izdruku no tīmekļvietnes pierādījuma vērtību Vispārējā tiesa norāda – pat pieņemot, ka varētu šķist saprātīgi uzskatīt, ka tīmekļvietnes saturs var tikt grozīts jebkurā brīdī un ka šo saturu var būt grūti pierādīt *a posteriori*, šādus apsvērumus nevar piemērot ekrāna izdrukām no tiešsaistes tirdzniecības tīmekļvietnes “amazon.de”, kas tieši pirms piedāvājuma pieejamības šajā vietnē datuma norādes satur *ASIN* (*Amazon Standard Identification Number*) numuru, kurš ir katrai katalogā iekļautajai precei piešķirta unikāla atsauce, kas ļauj identificēt šo precī tiešsaistes tirdzniecības platformā *Amazon*.

Turklāt, ja prezumpcija par to, ka tīmekļvietnes vai ikviena cita elektroniskā dokumenta saturs var tikt grozīts jebkurā brīdī, tiktu piemērota automātiski, nepastāvot nopietnām un pārbaudītām šaubām, ka konkrētajā gadījumā pierādījumi ir grozīti, par neiedarbīgu tiktu padarīts Savienības judikatūrā noteiktais princips, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja sniegtie pierādījumi ir jānovērtē, ņemot vērā to savstarpējo saistību.

- [2019. gada 6. jūnija spriedums “Rietze”/EUIPO – “Volkswagen” \(Transportlīdzeklis “VW Caddy”\) \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

Ar šo spriedumu Vispārējā tiesa apstiprina *EUIPO* lēmumu, ka dizainparaugs, kurā attēlots transportlīdzeklis “VW Caddy”, ir jauns Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē un ka tam ir individuāls raksturs šīs regulas 6. panta izpratnē. Šīs lietas pamatā ir spēkā neesamības atzīšanas process, ko ierosinājusi prasītāja, Vācijas sabiedrība *Rietze*, kas tirgo transportlīdzekļu miniatūras. Apstrīdētais dizainparaugs bija dizainparaugs, kurā attēlots transportlīdzeklis “VW Caddy”, ko *Volkswagen* laidusi apgrozībā tirgū 2011. gadā. Lai pierādītu agrāka dizainparauga nodošanu atklātībā, prasītāja bija atsaukusies uz iepriekšējo šī transportlīdzekļa modeli, proti, “VW Caddy (2K) Life” modeli, kas laists apgrozībā tirgū 2004. gadā.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa noraida prasītājas argumentu, ka *EUIPO* esot bijis, pirmkārt, jāizsver konfliktējošo dizainparaugu iezīmes, otrkārt, jāizvērtē to kopīgās īpašības un, treškārt, jānošķir to estētiskās iezīmes no tehniskajām iezīmēm.

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa noraida prasītājas argumentāciju, ka *EUIPO* neesot ņēmis vērā atsevišķus pierādījumus, uz kuriem bija agrākā dizainparauga ilustrācija. Vispārējā tiesa atgādina, ka lietas dalībniekam, kas iesniedzis pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ir jāsniedz precīzi un pilnīgi agrākā dizainparauga attēli un ka nevar pieprasīt, lai Apelācijas padome kombinē dažādus ražojuma, kuros iekļauts agrākais dizainparaugs, attēlus vai pat aizstāj elementu, kas parādās lielākajā daļā attēlu, ar elementu, kas parādās tikai vienā no attēliem.

- [2021. gada 20. oktobra spriedums „JMS Sports”/EUIPO – „Inter-Vion” \(Spirālveida matu gumija\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

JMS Sports sp. z o.o. bija 2010. gada 24. jūnijā *EUIPO* iesniegta Kopienas dizainparauga, kurā attēlota spirālveida matu gumija, īpašniece. *Inter-Vion S.A.* iesniedza pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu tostarp ar pamatojumu, ka tam nav novitātes. Lai pierādītu agrāko dizainparaugu nodošanu atklātībā, tā iesniedza 2009. gada ekrānuzņēmumus no tīmekļvietnēm.

EUIPO Apelācijas padome uzskatīja, ka agrāko dizainparaugu, kuri ir identiski apstrīdētajam dizainparaugam, nodošana atklātībā ir pierādīta. Tāpēc tā secināja, ka apstrīdētajam dizainparaugam nepiemīt novitāte.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, precīzē pierādījumu, kuri iegūti no tīmekļvietnes un uz kuriem izdarīta atsauce, lai pierādītu dizainparauga nodošanas atklātībā datumu³¹, pierādījuma vērtību.

Vispirms Vispārējā tiesa par nepieņemamiem atzīst pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā un kas iegūti, izmantojot tādus brīvi pieejamus instrumentus kā meklētājprogrammas *Google* un *Wayback Machine*. Proti, tie neietilpst Apelācijas padomē izskatītā strīda faktiskajos apstākļos, un līdz ar to tos nevar ņemt vērā, lai pārbaudītu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

Turpinājumā, atgādinājusi, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs var brīvi izvēlēties pierādījumu, Vispārējā tiesa norāda, ka dizainparauga attēla parādīšanās internetā ir notikums, ko var kvalificēt kā “publicēšanu”, tātad tas rada “pieejamību sabiedrībai”. Vispārējā tiesa norāda, ka ekrānuzņēmumu pierādījuma spēks nav ierobežots.

Šajā lietā tā konstatē, ka tīmekļvietņu ekrānuzņēmumos ir skaidri redzami apstrīdētajam dizainparaugam identiski dizainparaugi, pilnīgas šo vietņu *URL*³² adreses, kā arī pieejamības sabiedrībai datumi, kas ir agrāki par apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu. Turklāt vienā ekrānuzņēmumā redzama arī cita informācija ar laika zīmogu, kura ietver interneta lietotāju komentārus un pierāda pieejamību sabiedrībai 2009. gada 1. novembrī.

³¹ Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē.

³² Uniform Resource Locator.

Vispārējā tiesa arī uzsver – vienkārša abstrakta iespēja, ka tiek veiktas manipulācijas ar tīmekļvietnes saturu vai datumu, nav pietiekams iemesls, lai apstrīdētu pierādījuma, proti, minētās tīmekļvietnes ekrānuzņēmuma, ticamību. Šo ticamību var apstrīdēt, tikai izvirzot faktus, kuri konkrēti norāda uz manipulāciju. Turklāt, pat ja no *Wayback Machine* iegūtajā ekrānuzņēmumā nav ietverts ražojuma attēls, attiecīgais ekrānuzņēmums ir atbilstošs informācijas avots, kas apstiprina vienas no aplūkotajām tīmekļvietnēm ekrānuzņēmuma ticamību. Tāpēc Vispārējā tiesa nospiež, ka nodošana atklātībā ir pierādīta.

Visbeidzot attiecībā uz pierādīšanas pienākuma sadalījumu Vispārējā tiesa norāda, ka, tā kā pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja ir iesniegusi pierādījumus no interneta, kas pierāda agrāku dizainparaugu nodošanu atklātībā, apstrīdētā dizainparauga īpašniekam bija jāpierāda šo pierādījumu ticamības neesamība. Šajā ziņā no viņa tika prasīts nevis pierādīt manipulācijas ar attiecīgo tīmekļvietni, bet gan norādīt konkrētus apstākļus, kas būtu ticamas norādes uz manipulāciju, piemēram, acīmredzamas viltošanas pazīmes, neapšaubāmas pretrunas sniegtajā informācijā vai acīmredzamas neatbilstības, kas pamato šaubu esamību par ekrānuzņēmumu autentiskumu.

d) Pagarinājuma periods

- [2011. gada 14. jūnija spriedums "Sphere Time"/ITSB – "Punch" \(Auklīnai piestiprināts pulkstenis\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš³⁴, Vispārējā tiesa spēkā neesamības atzīšanas procesā Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punkta piemērošanu pakārto nosacījumam, ka dizainparauga, uz kuru attiecas pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, īpašniekam ir jāpierāda, ka viņš ir vai nu tā dizainparauga, uz kuru ir atsauce, lai pamatotu minēto pieteikumu, modelētājs [autors], vai viņa tiesību pārņēmējs. Atgādinājumam – Ar Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktu tiek atļauts neņemt vērā nodošanu atklātībā, ja dizainparaugu, kura aizsardzību pieprasa, sabiedrībai pieejamu ir darījis modelētājs [autors] vai viņa tiesību pārņēmējs, vai trešā persona modelētāja [autora] vai viņa tiesību pārņēmēja sniegtas informācijas vai veiktas darbības dēļ divpadsmit mēnešu laikā pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienas vai pirms prioritātes datuma.

5. Dizainparaugs, kas ir kompleksa ražojuma sastāvdaļa

a) Aizsardzības nosacījumi

- [2014. gada 9. septembra spriedums "Biscuits Poult"/ITSB – "Banketbakkerij Merba" \(Biskvīts\) \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

Biscuits Poult SAS bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – *EUIPO*) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēloti biskvīti, īpašniece. Apelācijas padome, atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu, ar kuru bija noraidīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniegusi

³³ Skat arī I. 3. c sadaļu "Individuāls raksturs – Informēts lietotājs" un I. 3. e sadaļu "Kopiespāids".

³⁴ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 3. c sadaļu "Individuāls raksturs – Informēts lietotājs", 13. lpp.

Banketbakkerij Merba BV, atzina apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamību ar pamatojumu, ka tam nav individuāla rakstura.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, uzskata, ka strīdīgā ražojuma neredzamās iezīmes, kas nav saistītas ar tā izskatu, nevar ņemt vērā, lai noteiktu, vai apstrīdēto dizainparaugu var aizsargāt.

Šajā spriedumā Vispārējā tiesa precizē, ka Regulas Nr. 6/2002 4. panta 2. punktā ir paredzēts speciāls noteikums, kurš konkrēti attiecas uz dizainparaugiem, kas tieši piemēroti ražojumam vai iekļauti ražojumā, – tie ir kompleksa ražojuma detaļa Regulas Nr. 6/2002 3. panta c) punkta izpratnē. Atbilstoši šim noteikumam šie dizainparaugi ir aizsargāti vienīgi tad, ja, pirmkārt, sastāvdaļa, kad tā ir iekļauta kompleksajā ražojumā, paliek redzama minētā ražojuma parastās izmantošanas laikā un, otrkārt, šīs sastāvdaļas redzamās iezīmes pašas par sevi atbilst novitātes un individuāla rakstura prasībām. Ņemot vērā to kompleksa ražojuma sastāvdaļu īpašo būtību Regulas Nr. 6/2002 3. panta c) punkta nozīmē, kuras var ražot un tirgot atsevišķi no kompleksā ražojuma ražošanas un tirgošanas, ir pamatoti, ka likumdevējs tām atzīst iespēju tikt reģistrētām kā dizainparaugiem, bet ar nosacījumu, ka tās paliek redzamas pēc to iekļaušanas kompleksajā ražojumā, un vienīgi attiecībā uz konkrēto sastāvdaļu redzamajām daļām kompleksā ražojuma parastās izmantošanas gaitā, kā arī – ciktāl šīm sastāvdaļām piemīt novitāte un individuāls raksturs. No tā Vispārējā tiesa secina, ka, tā kā ražojums – šajā lietā “biskvīts” – nav komplekss ražojums Regulas Nr. 6/2002 3. panta c) punkta izpratnē, jo neveido daudzas sastāvdaļas, kuras var aizstāt un kuras ļauj ražojumu izjaukt un no jauna samontēt, Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu, uzskatīdama, ka ražojuma neredzamās iezīmes, kas nav saistītas ar tā izskatu, nevar ņemt vērā, lai noteiktu, vai strīdīgo dizainparaugu var aizsargāt.

- [2014. gada 3. oktobra spriedums “Cezar”/ITSB – “Poli-Eco” \(Ieliktnis\) \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – EUIPO) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas grīdlīstes, īpašniece. Anulēšanas nodaļa, apmierinot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o.*, dizainparaugu atzina par spēkā neesošu ar pamatojumu, ka tas nav jauns.

Vispārējā tiesa, kas apmierina tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, ar kuru apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums, uzskata, ka Kopienas dizainparauga novitāti un individuālo raksturu nevar vērtēt, salīdzinot to ar agrāko dizainparaugu, kas, būdams kompleksa ražojuma sastāvdaļa, nav redzams šī ražojuma parastās izmantošanas laikā.

Redzamības kritēriju, kas minēts Regulas Nr. 6/2002 12. apsvērumā, saskaņā ar kuru Kopienas dizainparaugiem piešķirtā aizsardzība nebūtu jāattiecinā uz tām sastāvdaļām, kas nav redzamas, ražojumu lietojot [parastā veidā], vai uz tām sastāvdaļas iezīmēm, kas nav redzamas, sastāvdaļu montējot, tātad piemēro agrākam dizainparaugam.

- [2021. gada 28. oktobra spriedums "Ferrari" \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

2014. gada 2. decembrī *Ferrari SpA* paziņojumā presei, kurā bija ietvertas divas fotogrāfijas, pirmo reizi sabiedrībai prezentēja augstas klases automašīnas modeli "FXX K"; šajās fotogrāfijās bija attēlots attiecīgi automobiļa sānskats un pretskats.

Kopš 2016. gada *Mansory Design & Holding GmbH* (turpmāk tekstā – "*Mansory Design*"), kas reģistrēta Vācijā, ražo un tirgo personalizācijas detaļu komplektus, tā sauktos tūninga komplektus (*tuning kits*), kas paredzēti, lai pārbūvētu cita sērijveidā ražota *Ferrari* ielas modeļa izskatu tā, lai tas līdzinātos "Ferrari FXX K".

Ferrari pret *Mansory Design* cēla prasību par pārkāpumu un izvirzīja saistītus prasījumus par iespējamu trim neregistrētiem Kopienas dizainparaugiem, kas attiecas uz "FXX K" dizainparauga daļām, proti, to virsbūves elementiem, piešķirto tiesību pārkāpumu. Šie Kopienas dizainparaugi esot radušies brīdī, kad tika publicēts 2014. gada 2. decembra paziņojums presei.

Landgericht Düsseldorf (Diseldorfas apgabaltiesa, Vācija) šos prasījumus pilnībā noraidīja. Pēc *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) iesniegtās apelācijas sūdzības pēdējā minētā šo *Ferrari* sūdzību noraidīja, nospriežot, ka pirmais un otrais izvirzītais dizainparaugs nekad nav pastāvējis, jo *Ferrari* nav pierādījusi, ka būtu izpildīta minimālā prasība par zināmu patstāvību un zināmu formas viengabalainību, savukārt trešais izvirzītais dizainparaugs esot pastāvējis, bet *Mansory Design* to neesot pārkāpusi.

Tiesa, kurai iesniegts prejudiciāls jautājums, lemj par to, vai ražojuma attēlu nodošana atklātībā, piemēram, automobiļa fotogrāfiju publicēšana, var izraisīt dizainparauga nodošanu atklātībā attiecībā uz kādu šī ražojuma daļu vai sastāvdaļu, un, ja tas tā ir, kādā mērā šīs daļas vai sastāvdaļas izskatam ir jābūt patstāvīgam salīdzinājumā ar ražojumu kopumā, lai varētu pārbaudīt, vai šim izskatam ir individuāls raksturs.

Tiesa tostarp nospriež, ka Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka ražojuma attēlu nodošana atklātībā, piemēram, transportlīdzekļa fotogrāfiju publicēšana, nozīmē dizainparauga nodošanu atklātībā attiecībā uz šī kompleksā ražojuma daļu vai tā sastāvdaļu ar nosacījumu, ka šīs daļas vai sastāvdaļas izskats ir skaidri identificējams nodošanas atklātībā brīdī³⁵.

Pirmkārt, Tiesa norāda, ka Kopienas dizainparauga neatkarīgi no tā, vai tas ir reģistrēts vai neregistrēts, aizsardzības materiālie nosacījumi, proti, novitāte un individuālais raksturs, ir tie paši gan attiecībā uz ražojumu, gan ražojuma daļām³⁶. Ja šie materiālie nosacījumi ir izpildīti, formālais nosacījums, lai rastos neregistrēts Kopienas dizainparaugs, ir tā nodošana atklātībā Regulas Nr. 6/2002 11. panta 2. punkta izpratnē³⁷. Lai visa ražojuma dizainparauga nodošana atklātībā nozīmētu arī šī ražojuma daļas dizainparauga nodošanu atklātībā, šīs daļas izskatam noteikti jābūt skaidri identificējamam nodošanas atklātībā brīdī. Tomēr tas nenozīmē, ka autoriem ir pienākums atsevišķi nodot atklātībā katru sava ražojuma daļu, attiecībā uz kuru tie vēlas saņemt neregistrēta Kopienas dizainparauga aizsardzību.

³⁵ Regulas Nr. 6/2002 3. panta a) un c) punkta, 4. panta 2. punkta un 11. panta 2. punkta izpratnē.

³⁶ Regulas Nr. 6/2002 4.–6. panta izpratnē.

³⁷ Saskaņā ar šo pantu "dizainparaugu uzskata par darītu pieejamu sabiedrībai Savienībā, ja tas ir bijis publicēts, izstādīts, izmantots tirdzniecībā vai citādi atklāts tādā veidā, ka parastā uzņēmējdarbības gaitā par šiem notikumiem ir varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas [Savienībā]".

Otrkārt, Tiesa uzsver, ka jēdziens "individuāls raksturs" Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē³⁸ reglamentē nevis attiecības starp ražojuma dizainparaugu un to veidojošo daļu dizainparaugiem, bet attiecības starp šiem dizainparaugiem un citiem agrākiem dizainparaugiem. Lai varētu pārbaudīt, vai ražojuma daļas vai kompleksa ražojuma sastāvdaļas izskats atbilst individuālā rakstura nosacījumam, ir nepieciešams, lai attiecīgā daļa vai sastāvdaļa būtu redzama ražojuma vai kompleksa ražojuma detaļā, kas ir skaidri norobežota ar līnijām, kontūrām, krāsām, formām vai īpašu virsmas struktūru. Tas nozīmē, ka šīs daļas vai sastāvdaļas izskatam jābūt tādām, kas pats par sevi var radīt kopiespaidu, un tas nevar pilnībā saplūst ar ražojumu kopumā.

b) Kompleksa ražojuma labošana

- [2017. gada 20. decembra spriedums "Acacia" un "D'Amato" \(C-397/16 un C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Audi un *Porsche* bija vairāku Kopienas dizainparaugu attiecībā uz automobiļa alumīnija sakausējuma riteņu lokiem īpašnieces. *Acacia* ražoja un tirgoja atveidotus riteņu lokus, kas estētiski vai funkcionāli bieži bija identiski oriģinālajiem riteņu lokiem. *Audi* un *Porsche* cēla prasību attiecīgi *Tribunale di Milano* (Milānas tiesa, Itālija) un *Landgericht Stuttgart* (Štutgartes apgabaltiesa, Vācija), lūdzot konstatēt, ka *Acacia* veiktā attiecīgo riteņu loku ražošana un tirgošana ir uzskatāma par tām piederošo Kopienas dizainparaugu pārkāpumu. Itālijas un Vācijas iesniedzējtiesas, kurās tika celtas apelācijas sūdzības par šiem diviem nolēmumiem, apturēja tiesvedību, lai uzdotu Tiesai prejudiciālus jautājumus par tā sauktās "remontdarbu" atrunas, kas paredzēta Regulas Nr. 6/2002 110. panta 1. punktā, interpretāciju.

Šī atruna noteic, ka Kopienas dizainparauga aizsardzība nepastāv attiecībā uz dizainparaugu, kurš ir kompleksa ražojuma sastāvdaļa un kuru izmanto ar nolūku labot šo komplekso ražojumu, lai atjaunotu tā sākotnējo izskatu.

Atbildot uz jautājumu, vai Regulas Nr. 6/2002 110. panta 1. punkts pakārto tajā paredzētās aizsardzības izslēgšanu nosacījumam, ka no kompleksā ražojuma, kurā iekļauta attiecīgā sastāvdaļa, izskata ir atkarīgs minētās sastāvdaļas aizsargātais dizainparaugs, Tiesa uzsver Regulas Nr. 6/2002 110. panta 1. punktā izvirzīto mērķi, kas ir novērst garantētā noieta tirgu rašanos attiecībā uz noteiktām rezerves daļām un it īpaši novērst to, ka patērētājs, kurš ir iegādājies kādu ilgtspējīgu ražojumu, kas varētu būt dārgs, uz nenoteiktu laiku tiek piesaistīts kompleksā ražojuma izgatavotājam attiecībā uz ārējo sastāvdaļu iegādi. Šajā kontekstā un pamatojoties uz gramatisku un teleoloģisku interpretāciju, Tiesa konstatē, ka šīs tiesību normas piemērošanas joma neaprobežojas tikai ar kompleksa ražojuma sastāvdaļām, "no kuru izskata ir atkarīgs aizsargātais dizainparaugs", un uzsver, ka šāda interpretācija palīdz sasniegt "remontdarbu" atrunas mērķi novērst garantētā noieta tirgu rašanos attiecībā uz noteiktām rezerves daļām.

Turklāt, vaicāta par obligātajiem nosacījumiem, lai piemērotu "remontdarbu" atrunā paredzēto izņēmumu, Tiesa vispirms norāda, ka minētais izņēmums var attiekties tikai uz sastāvdaļām, uz kurām attiecas aizsardzība saskaņā ar Kopienas dizainparaugu un kuras līdz ar to atbilst

³⁸ Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dizainparaugam ir individuāls raksturs, ja kopiespaids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no kopiespaيدا, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai.

aizsardzības iegūšanas nosacījumiem, kas tostarp izklāstīti Regulas Nr. 6/2002 4. panta 2. punktā. Pēdējā minētā tiesību norma nodrošina tāda ražojuma aizsardzību, kurš ir kompleksa ražojuma sastāvdaļa, ja, pirmkārt, sastāvdaļa, kad tā ir iekļauta kompleksajā ražojumā, paliek redzama minētā ražojuma parastas izmantošanas laikā un, otrkārt, šīs sastāvdaļas redzamās iezīmes pašas par sevi atbilst novitātes un individuāla rakstura prasībām saskaņā ar minētās regulas 4. panta 1. punktu. Tas tā ir attiecīgajiem ražotājiem piederošo riteņu loku Kopienas dizainparaugu gadījumā.

Turpinājumā Tiesa minētos riteņu lokus uzskata par “kompleksa ražojuma sastāvdaļām” 110. panta 1. punkta izpratnē, jo šāds riteņu loks ir daļa no automobiļa, bez kura šo ražojumu tam ierastā veidā nevar izmantot. Attiecībā uz nosacījumu, ka aplūkotā sastāvdaļa ir “jāizmanto ar nolūku labot šo komplekso ražojumu”, Tiesa norāda, ka “remontdarbu” atruna izslēdz jebkādu sastāvdaļas izmantošanu pievilcības vai vienkāršas ērtības apsvērumu dēļ, piemēram, sastāvdaļu nomainot estētisku iemeslu dēļ un kompleksa ražojuma individualizācijas labad, bet gan prasa, gluži pretēji, ka tās izmantošanai jābūt nepieciešamai, lai labotu komplekso ražojumu, kuram ir trūkums. Visbeidzot Tiesa atzīst, ka remontdarbi ir jāveic, lai atjaunotu kompleksā ražojuma sākotnējo izskatu. Šajā ziņā Tiesa uzsver, ka sastāvdaļai, kas izmantota kompleksā ražojuma sākotnējā izskata atjaunošanai šīs tiesību normas izpratnē, ir jābūt redzamai. Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa secina, ka Regulas Nr. 6/2002 110. panta 1. punkts ir piemērojams tikai kompleksa ražojuma sastāvdaļām, kuras ir vizuāli identiskas oriģinālajām sastāvdaļām, bet tas tā nav attiecībā uz rezerves daļu, kas krāsas vai izmēra ziņā neatbilst oriģinālajai daļai, vai ja kopš laišanas tirgū kompleksā ražojuma izskats ir mainīts.

Visbeidzot, atbildot uz jautājumu, vai, lai varētu izmantot Regulas Nr. 6/2002 110. panta 1. punktā paredzēto izņēmumu, ir nepieciešams, lai kompleksa ražojuma sastāvdaļas ražotājs vai tirgotājs nodrošinātu, un apstipriņošanas atbildes gadījumā – kādā veidā, to, ka šo sastāvdaļu var iegādāties vienīgi labošanas mērķiem, Tiesa uzsver, ka kompleksa ražojuma sastāvdaļas ražotājam vai tirgotājam, kurš vēlas izmantot šajā tiesību normā paredzēto izņēmumu, ir noteikts rūpības pienākums. Šajā ziņā tiem citastarp ir jāinformē lejupējais lietotājs, uz ražojuma, tā iepakojuma, katalogos vai arī pārdošanas dokumentos skaidri un redzami norādot, ka attiecīgā sastāvdaļa ietver dizainparaugu, kas tiem nepieder, un ka šī sastāvdaļa paredzēta vienīgi izmantošanai ar nolūku labot komplekso ražojumu, lai atjaunotu tā sākotnējo izskatu. Turklāt tiem, izmantojot atbilstošus, tostarp līgumiska rakstura, līdzekļus, ir jānodrošina, ka lejupējie lietotāji attiecīgās sastāvdaļas neparedz izmantošanai, kas nav saderīga ar Regulas Nr. 6/2002 110. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un jāatturas no šādas sastāvdaļas pārdošanas, ja tie apzinās vai tiem ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka šī sastāvdaļa netiks izmantota atbilstoši paredzētajiem nosacījumiem.

6. Dizainparaugi, ko nosaka to tehniskā funkcija, un starpsavienojuma dizainparaugs

- [2018. gada 8. marta spriedums “DOCERAM” \(C-395/16, EU:C:2018:172\)](#)

DOCERAM GmbH bija vairāku reģistrētu Kopienas dizainparaugu attiecībā uz metināšanas centrēšanas tapām īpašniece. Šī sabiedrība cēla prasību par atturēšanos no rīcības pret

CeramTec GmbH, kura arī ražoja un tirgoja centrēšanas tapas, kas ir tāda paša veida kā tās, kas ir aizsargātas ar šiem dizainparaugiem. Pēc pretprasības par spēkā neesamības atzīšanu minētie dizainparaugi tika atzīti par spēkā neesošiem ar pamatojumu, ka attiecīgo ražojumu izskata iezīmes nosakot vienīgi to tehniskā funkcija.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija), kura izskatīja strīdu, nolēma uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu, vai alternatīvu dizainparaugu esamība ir noteicoša, lai novērtētu, vai ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

Pirmkārt, Tiesa nospriež, ka Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai novērtētu, vai ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, ir jāpierāda, ka šī funkcija ir vienīgais faktors, kas ir noteicis šīs iezīmes, un alternatīvu dizainparaugu esamība šajā ziņā nav noteicoša.

Vispirms – no gramatiskās analīzes viedokļa – Tiesa konstatē, ka ar Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu nav ieviests neviens kritērijs, lai novērtētu, vai attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, un ka ne no vienas šīs regulas tiesību normas neizriet, ka tādu alternatīvu dizainparaugu esamība, kuri ļautu izpildīt tādu pašu tehnisko funkciju kā attiecīgais ražojums, būtu vienīgais kritērijs, kas ļauj noteikt minētā panta piemērojamību.

Turpinājumā – no kontekstuālā viedokļa – Tiesa norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts ir ietverts šīs regulas II sadaļas 1. iedaļā “Aizsardzības iegūšanas nosacījumi” un attiecas uz gadījumu, kad ražojuma izskata iezīmēm, ja tās nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, Kopienas dizainparaugu aizsardzība nav piešķirta. Turklāt saskaņā ar minētās regulas 10. apsvērumu no aizsardzības izslēgšanas šādos gadījumos neizriet, ka dizainparaugam ir jābūt estētiskai vērtībai. Tiesa no tā secina, ka nav nepieciešams, ka attiecīgā ražojuma izskatam ir estētiska vērtība, lai to varētu aizsargāt saskaņā ar šo regulu.

Taču tā atgādina, ka izskatam dizainparaugā ir izšķiroša nozīme un ka šāds konstatējums sliecas pamatot tādu Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta interpretāciju, saskaņā ar kuru ar minēto tiesību normu ir izslēgta ar šo regulu piešķirtā aizsardzība, ja nepieciešamība izpildīt attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju ir vienīgais faktors, kas ir noteicis šī ražojuma izskata iezīmes autora izvēli, turpretī cita veida apsvērumiem, it īpaši tādiem, kas saistīti ar minētā ražojuma vizuālo aspektu, šīs iezīmes izvēlē nav bijis nekādas nozīmes.

Visbeidzot Tiesa nospriež, ka šādu interpretāciju apstiprina arī Regulas Nr. 6/2002 mērķis. Proti, no minētās regulas 5. un 7. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir izstrādāt Kopienas dizainparaugu, kas ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs un kas būtu aizsargāts vienā teritorijā, kura aptver visas dalībvalstis, un sekmēt jauninājumus un jaunu produktu izstrādi, kā arī investīcijas to ražošanā, piešķirot uzlabotu rūpnieciskā dizainparauga aizsardzību. Runājot it īpaši par Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu kopsakarā ar šīs regulas 10. apsvērumu, šīs tiesību normas mērķis ir novērst, ka tehnoloģiskie jauninājumi tiktu kavēti, piešķirot aizsardzību izskata iezīmēm, ko nosaka vienīgi ražojuma tehniskā funkcija.

Otrkārt, Tiesa nospriež – lai noteiktu, vai ražojuma izskata attiecīgās iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, valsts tiesai ir jāņem vērā katra atsevišķā gadījuma atbilstošie objektīvie apstākļi un šajā ziņā nav jābalstās uz “objektīva novērotāja” skatpunktu.

Tā precizē, ka šāds vērtējums ir veicams, ņemot vērā it īpaši attiecīgo dizainparaugu, objektīvos apstākļus, kas atspoguļo iemeslus, kuri noteikuši attiecīgā ražojuma izskata iezīmju izvēli, datus par tā izmantošanu vai arī tādu alternatīvu dizainparaugu esamību, kuri ļauj izpildīt to pašu tehnisko funkciju, ciktāl šie apstākļi, dati un esamība ir pamatoti ar uzticamiem pierādījumiem.

- [2020. gada 18. novembra spriedums "Tinnus Enterprises"/EUIPO – "Mystic Products" un "Koopman International" \(Šķidruma sadales iekārta\) \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Tinnus Enterprises LLC bija Kopienas dizainparauga, kas *EUIPO* pieteikts reģistrācijai 2015. gada 10. martā un ko paredzēts izmantot ražojumam "šķidruma sadales iekārta", īpašniece. 2016. gada 7. jūnijā un 2017. gada 19. aprīlī *Mystic Products Import & Export SL* un *Koopman International BV* iesniedza pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu. Tās tostarp atsaucās uz Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Kopienas dizainparaugs nepiešķir tiesības uz ražojuma izskata iezīmēm, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

Ar apstiprinošu 2019. gada 12. jūnija lēmumu *EUIPO* Apelācijas padome attiecīgo dizainparaugu atzina par spēkā neesošu, secinot, ka tas ir balstīts uz ražojuma, proti, šķidruma sadales iekārtas, izskata iezīmēm, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, pirmo reizi interpretē Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Kopienas dizainparaugs nepiešķir tiesības uz ražojuma izskata iezīmēm, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, un tādējādi papildina Tiesas sniegto analīzi 2018. gada 8. marta spriedumā *DOCERAM*⁴⁰.

Vispirms Vispārējā tiesa atgādina, ka atbilstoši spriedumam *DOCERAM*, lai novērtētu, vai ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, ir jāpierāda, ka šī funkcija ir vienīgais faktors, kas ir noteicis šīs iezīmes, jo alternatīvu dizainparaugu esamība šajā ziņā nav noteicošā. Vērtējums jāveic trijos posmos, proti, attiecīgā ražojuma tehniskās funkcijas noteikšana, tā izskata iezīmju analīze un tāda jautājuma izskatīšana, vai, ņemot vērā visus atbilstošos objektīvos apstākļus, šīs iezīmes nosaka vienīgi aplūkotā ražojuma tehniskā funkcija. Vispārējā tiesa precizē – ja vismaz vienu no attiecīgā ražojuma izskata iezīmēm nenosaka vienīgi šā ražojuma tehniskā funkcija, dizainparaugs paliek spēkā un piešķir aizsardzību šai iezīmei.

Turklāt Vispārējā tiesa norāda – ja visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, dizainparaugs nebūs spēkā, izņemot gadījumu, kad minēto iezīmju izkārtojumu ir noteikuši apsvērumi, kas nav saistīti vienīgi ar nepieciešamību izpildīt attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju, radot tostarp kopējo vizuālo iespaidu, kas neaprobežojas tikai ar vienkāršu tehnisku funkciju.

Turpinājumā, atgādinājusi, ka ražojuma izskata iezīmju identificēšana ir jāveic katrā gadījumā atsevišķi vai nu ar vienkāršu dizainparauga vizuālu analīzi, vai ar tā padziļinātu pārbaudi, Vispārējā tiesa apstiprina *EUIPO* pieeju un uzskata – apstākļi, ka pastāv sakritība starp attiecīgā

³⁹ Apelācijas sūdzība par šo spriedumu netika pieņemta (rīkojums, 2021. gada 5. maijs, [Tinnus Enterprises/EUIPO](#) (C-29/21 P, nav publicēts, EU:C:2021:357).

⁴⁰ Skat Tiesas spriedumu, 2018. gada 8. marts, [DOCERAM](#) (C-395/16, EU:C:2018:172), kas izklāstīts šī tematiskā pārskata I. 6. sadaļā "Dizainparaugi, ko nosaka to tehniskā funkcija, un starpsavienojuma dizainparaugs", 30. lpp.

ražojuma izskata iezīmēm un to veidojošiem individuāliem elementiem, nenožīmē, ka tas ir pieļāvis kļūdu minēto iezīmju identificēšanā.

Turklāt Vispārējā tiesa atgādina, ka atbilstoši spriedumam *DOCERAM* tādu alternatīvu dizainparaugu esamība, kuri ļauj izpildīt to pašu tehnisko funkciju, ir atbilstošs objektīvs apstāklis, kas ir jāņem vērā, izvērtējot jautājumu, vai attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija. Šajā ziņā Vispārējā tiesa uzskata, ka *EUIPO* savā attiecīgā dizainparauga analīzē pamatoti ir ņēmis vērā ne tikai citu *Tinnus Enterprises* piederošu dizainparaugu esamību, bet arī citus atbilstošus objektīvus apstākļus, tostarp tās Eiropas patenta pieteikumu, lai secinātu, ka attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

Visbeidzot Vispārējā tiesa uzskata, ka *EUIPO* ir ņēmis vērā visus atbilstošos objektīvus apstākļus, ko apstiprina uzticami pierādījumi, lai secinātu, ka attiecīgā ražojuma izskats neizriet no tā iezīmju īpaša izkārtojuma, ko nosaka estētiski apsvērumi, bet to nosaka vienīgi minētā ražojuma tehniskā funkcija.

7. Konflikts ar agrāku dizainparaugu

- [2010. gada 18. marta spriedums "Grupo Promer Mon Graphic"/ITSB – "PepsiCo" \(Reklāmas riņķveida ražojuma attēlojums\) \(T-9/07, EU:T:2010:96\)](#)⁴¹

PepsiCo bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – *EUIPO*) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēloti spēlēm paredzēti reklāmas ražojumi, īpašniece. Apelācijas padome, atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu, ar kuru tika apmierināts *Grupo Promer* iesniegtais pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, uzskatīja, ka apstrīdētais dizainparaugs nekonfliktē ar agrāku dizainparaugu.

Vispārējā tiesa, kas apmierina tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, atceļ minēto lēmumu, uzskatot, ka atšķirības starp konfliktējošajiem dizainparaugiem nav pietiekamas, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopiespaidu.

Vispārējā tiesa precīzē, ka Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pamatu saraksts, kas noteikts Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punktā, ir jāuzskata par izsmeļošu un tajā nav paredzēta apstrīdētā dizainparauga īpašnieka ļaunprātīga rīcība. Vispārējā tiesa turklāt definē atsevišķus Regulas Nr. 6/2002 pamatjēdzienus. Attiecībā uz jēdzienu "konflikts" Vispārējā tiesa norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas dizainparaugs ir konfliktā ar agrāku dizainparaugu tad, ja, ņemot vērā autora brīvību minētā Kopienas dizainparauga izstrādē, šis dizainparaugs informētam lietotājam nerada kopiespaidu, kas atšķiras no kopiespaids, kuru rada norādītais agrākais dizainparaugs. Turklāt Vispārējā tiesa izskaidro jēdzienu "autora brīvības pakāpe dizainparauga izstrādē", "informēts lietotājs" un "kopiespaids" tvērumu. Attiecībā uz autora brīvības pakāpi dizainparauga izstrādē Vispārējā tiesa atzīst, ka tā ir jānosaka, ievērojot tostarp ierobežojumus, kuri saistīti ar iezīmēm, ko nosaka ražojuma vai ražojuma sastāvdaļas tehniskā funkcija, vai arī ražojumam piemērojamas juridiskas prasības.

⁴¹ Par šo spriedumu celtā apelācijas sūdzība tika noraidīta ar 2011. gada 20. oktobra spriedumu [*PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*](#) (C-281/10 P, EU:C:2011:679), kas izklāstīts I. 3. c sadaļā "Individuāls raksturs – Informēts lietotājs".

- [2021. gada 21. aprīļa spriedums "Bibita Group"/EUIPO – "Benkomers" \(Dzērienu pudele\) \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

2017. gada 13. martā *Benkomers OOD* iesniedza *EUIPO* Kopienas dizainparauga, kurā attēlota dzērienu pudele, reģistrācijas pieteikumu. Pēc dizainparauga reģistrācijas prasītāja *Bibita Group* iesniedza pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, tā pamatošanai atsaucoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punktu. *Bibita Group* norādīja – tā kā Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punkta ietvaros ir jāpiemēro tādi paši kritēriji kā tie, kas piemērojami individuālā rakstura vērtējumam saskaņā ar šīs regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu kopsakarā ar šīs regulas 6. pantu, apstrīdētajam dizainparaugam nav individuāla rakstura salīdzinājumā ar dizainparaugu, kura īpašniece tā ir un kurš aizsargāts no agrāka datuma nekā apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums. Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu⁴², un *EUIPO* Apelācijas padome noraidīja apelācijas sūdzību.

Šajā spriedumā Vispārējā tiesa noraida *Bibita Group* prasību par Apelācijas padomes lēmumu un precizē jēdzienu "konflikts" Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

Iesākumā Vispārējā tiesa atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas dizainparaugs konfliktē ar agrāku dizainparaugu tad, kad, ņemot vērā autora brīvību minētā Kopienas dizainparauga izstrādē, šis dizainparaugs nerada informētam lietotājam kopiespaidu, kas atšķiras no kopiespaida, kuru rada norādītais agrākais dizainparaugs.

Turpinājumā attiecībā uz argumentu, ka agrākajam dizainparaugam esot piešķirta īpaši plaša aizsardzība, Vispārējā tiesa precizē, ka, lai gan Regulas Nr. 6/2002 14. apsvērumā ietverta atsauce uz "skaidru" atšķirību starp kopiespaidiem, ko rada attiecīgie dizainparaugi, šīs regulas 6. panta formulējums ir skaidrs un nepārprotams. Tādējādi – saskaņā ar judikatūru par šo tiesību normu – minētās regulas 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanas mērķiem un konflikta starp attiecīgajiem dizainparaugiem pastāvēšanas vērtējuma nolūkā ir jāņem vērā, ka uz dizainparaugu var tikt attiecināta ar Kopienas dizainparaugu sniegtā aizsardzība, ja tas informētam lietotājam rada atšķirīgu kopiespaidu salīdzinājumā ar agrāka dizainparauga radīto kopiespaidu.

Turklāt Vispārējā tiesa uzsver – pieņemot, ka ir pierādīts fakts, ka agrākā dizainparauga reģistrācijas datumā tā forma attiecīgajā rūpniecības nozarē ir bijusi pilnīgi jauna, šādas formas unikālais raksturs nepiešķir agrākajam dizainparaugam plašāku aizsardzību nekā tā, kas tam piešķirta saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002. Turklāt agrākā dizainparauga iespējamais neparastums vai tā izskata oriģinalitāte nekādi neietekmē apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu.

Visbeidzot, atgādinājusi Kopienas dizainparauga individuālā rakstura vērtējuma kritērijus, Vispārējā tiesa izvērtē attiecīgo dizainparaugu radīto kopiespaidu informētam lietotājam. Tā

⁴² Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punktu tā grozītajā redakcijā Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu, ja tas ir konfliktā ar agrāku dizainparaugu, kas ir darīts pieejams sabiedrībai pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma vai, ja pieprasa prioritāti, pēc Kopienas dizainparauga prioritātes datuma un kas no datuma pirms minētā datuma ir aizsargāts ar dizainparaugu, kurš reģistrēts saskaņā ar Hāgas Vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktu, kas pieņemts Ženēvā 1999. gada 2. jūlijā, apstiprināts ar Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu 2006/954/EK (OV 2006, L 386, 28. lpp.) un ir spēkā visā Kopienā, vai ar šādu tiesību iegūšanas pieteikumu.

uzsver, ka šajā ziņā veicamais vērtējums nozīmē, ka ir jāņem vērā visi elementi, kas rada atšķirības starp attiecīgajiem dizainparaugiem, izņemot tos, kas nav pietiekami izteikti, lai ietekmētu minēto kopiespaidu.

Attiecīgajiem dizainparaugiem ir ievērojamas atšķirības. Tāpēc Vispārējā tiesa nospriež, ka Apelācijas padome ir pareizi secinājusi, ka apstrīdētais dizainparaugs nav konfliktā ar agrāko dizainparaugu minētās regulas 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punkta izpratnē.

8. Atšķirtspējīga apzīmējuma izmantošana vēlākā dizainparaugā

- [2010. gada 12. maija spriedums "Beifa Group"/ITSB – "Schwan-Stabilo Schwanhäußer" \(Rakstāmlieta\) \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Beifa Group Co. Ltd bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 ITSB (tagad – *EUIPO*) reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēlotas rakstāmlietas, īpašniece. Anulēšanas nodaļa, kurā *Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG*, kas ir agrākas trīsdimensiju preču zīmes īpašniece, iesniedza pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, apstrīdēto dizainparaugu atzina par spēkā neesošu. Būtībā tā uzskatīja, ka apstrīdētajā dizainparaugā ir izmantota agrāka preču zīme tādējādi, ka tas ir līdzīgs minētajai preču zīmei. Anulēšanas nodaļa uzskatīja, ka, tā kā ražojumi, uz kuriem attiecas apstrīdētais dizainparaugs un agrākā preču zīme, ir identiski, sabiedrībai, kurai domāti minētie ražojumi, pastāv sajaukšanas iespēja.

Vispārējā tiesa, kas apmierina tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, ar kuru apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums, atceļ minēto lēmumu un precīzē Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkta interpretāciju, kurā ir noteikts, ka Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu tikai tad, ja kāda atšķirības zīme [atšķirtspējīgs apzīmējums] ir izmantota kādā vēlākā dizainparaugā un Kopienas tiesību akti vai attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, kas reglamentē minēto zīmi [apzīmējumu], piešķir zīmes [apzīmējuma] tiesību īpašniekam tiesības aizliegt šādu izmantošanu. Vispārējā tiesa uzskata, ka minētais pants attiecas arī uz gadījumu, kad apzīmējumi ir līdzīgi, nevis tikai identiski, tātad Apelācijas padome nav pieļāvusi tiesību kļūdu, tiesību normu interpretējama tādējādi, ka atšķirtspējīga apzīmējuma īpašnieks var uz to atsaukties, lūdzot vēlāku Kopienas dizainparaugu atzīt par spēkā neesošu gadījumā, ja minētajā dizainparaugā tiek izmantots tā apzīmējumam līdzīgs apzīmējums.

Vispārējā tiesa turklāt pārbauda jautājumu par kārtību, kādā Kopienas dizainparauga, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, īpašnieks iesniedz lūgumu sniegt pierādījumus par šā apzīmējuma faktiski izmantošanu, jo Regulā Nr. 6/2002 šajā ziņā nepastāv īpašas tiesību normas. Vispārējā tiesa norāda, ka minētais lūgums ir jāizsaka procesā *EUIPO* tiešā veidā un pienācīgā termiņā. Savukārt lūgumu sniegt pierādījumus par agrāka apzīmējuma, uz kuru atsaucas, lai pamatotu pieteikumu par Kopienas dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu, faktiski izmantošanu nevar iesniegt pirmo reizi Apelācijas padomē.

- [2019. gada 24. septembra spriedums "Piaggio & C./EUIPO – "Zhejiang Zhongneng Industry Group" \(Motorizēti velosipēdi\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴³

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 EUIPO reģistrēta Kopienas dizainparauga, kurā attēloti mopēdi un motocikli, īpašniece. EUIPO Apelācijas padome, atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu, ar kuru bija apmierināts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza *Piaggio & C. SpA*, uzskatīja, ka apstrīdētajam dizainparaugam piemīt gan novitāte, gan individuāls raksturs.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, nospriež, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē nepastāv sajaukšanas iespēja, kas ietver asociācijas risku, piemērojot Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

Šajā spriedumā Vispārējā tiesa skaidro reģistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pamata, kurš izriet no agrāka atšķirtspējīga apzīmējuma izmantošanas dizainparaugā, kas ir Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpums, tvērumu un ar to saistītos jēdzienus.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa uzskata, ka, no vienas puses, *Piaggio & C.* norādītās agrākās preču zīmes, ko veido trīsdimensiju motorollera forma, kuru aizsargā arī agrākais dizainparaugs, radītais kopējais vizuālais iespaids, kas atšķiras no apstrīdētā dizainparauga radītā, un, no otras puses, estētikas nozīme vidusmēra patērētāja ar augstu uzmanības pakāpi izdarītajā izvēlē izslēgs, ka apstrīdētajā dizainparaugā tiek izmantota agrākā preču zīme, neraugoties uz attiecīgo ražojumu identiskumu.

Konkrētāk, Vispārējā tiesa norāda, ka, aplūkojot ar agrāko preču zīmi aizsargātā motorollera trīsdimensiju formu un apstrīdētā dizainparauga formu, vidusmēra patērētājs, kurš nav eksperts ar dziļām tehniskām prasmēm, nevarēs spontāni identificēt X veida formu starp aizmugurējās daļas aptecētāju un daļu zem sēdekļa vai apgrieztā Ω veida formu starp daļu zem sēdekļa un vēja aizsargu, nedz arī automātiski redzēt vēja aizsarga bultas formu, pat ja viņam piemīt augsts uzmanības līmenis. Attiecībā uz korpusu patērētājs drīzāk pamanīs atšķirību starp agrākās preču zīmes korpusa nosmailinātu formu – to, kura apstrīdētajā dizainparaugā veido vairāk pusapli. Vispārīgāk – vidusmēra patērētājs ar augstu uzmanības līmeni uztvers, ka stils, līnijas un izskats, kas raksturo ar agrāko preču zīmi aizsargāto trīsdimensiju motorollera formu, vizuāli atšķiras no apstrīdētā dizainparauga stila, līnijām un izskata.

9. Ar autortiesībām aizsargāta darba neatļauta izmantošana

- [2013. gada 23. oktobra spriedums "Viejo Valle"/ITSB – "Établissements Coquet" \(Tase un apakštase ar rievām un dziļais šķīvis ar rievām\) \(T-566/11 un T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Viejo Valle, SA bija Kopienas dizainparaugu, kuros attēlota tase un apakštase ar rievām un dziļais šķīvis ar rievām, īpašniece. Persona, kas iestājusies lietā – *Établissements Coquet*, iesniedza pieteikumus par šo dizainparaugu spēkā neesamības atzīšanu, pamatojoties uz Regulas

⁴³ Skat. arī I. 9. sadaļu "Ar autortiesībām aizsargāta darba neatļauta izmantošana".

Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunktu. Tā atsaucās uz diviem traukiem, attiecībā uz kuriem tā lūdza autortiesību aizsardzību saskaņā ar Francijas tiesībām. ITSB (tagad – *EUIPO*) apstrīdētos dizainparaugus atzina par spēkā neesošiem.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, atgādina, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 3. punktā un Regulas Nr. 2245/2002 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā ir prasīts, lai pieteikuma par Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs, kas pamatojas uz saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem aizsargātām autortiesībām, būtu šo autortiesību īpašnieks un lai tas iesniegtu *EUIPO* informāciju, kas to pierāda.

Noskaidrojot, vai pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs ir autortiesību īpašnieks šīs tiesību normas izpratnē, kā arī to, kā šīs tiesības ir jāapliecina procesā *EUIPO*, nevar abstrahēties no dalībvalsts tiesībām, konkrētajā gadījumā – Francijas tiesībām, uz kurām izdarīta atsauce pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatošanai. Proti, piemērojamās dalībvalsts tiesības ir īpaši šajā ziņā ir aplūkojamas, lai noteiktu pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatošanai norādītā darba autortiesību iegūšanas un pierādīšanas kārtību.

- [2019. gada 24. septembra spriedums "Piaggio & C./EUIPO – "Zhejiang Zhongneng Industry Group" \(Motorizēti velosipēdi\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴⁴

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš⁴⁵, Vispārējā tiesa nospiež, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, ka agrākajam dizainparaugam atbilstošā motorollera modelis, kas aizsargāts ar Itālijas un Francijas autortiesībām, nav neatļauti izmantots apstrīdētajā dizainparaugā Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanas nolūkos.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa norāda, ka saskaņā ar Itālijas autortiesībām apstrīdētajā dizainparaugā nevar identificēt mākslinieciskā un radošā kodola, ko veido agrākajam dizainparaugam atbilstošās motorollera modeļa formas iezīmes, izmantošanu. Proti, starp aizmugurējās daļas aptecētāju un daļu zem sēdekļa, kā arī starp daļu zem sēdekļa un vēja aizsargu apstrīdētajam dizainparaugam drīzāk ir līnijas ar leņķveida aspektu. Tā nosmailinātais priekšējais panelis drīzāk atveido "kaklasaiti" līdz dubļu sargam, nevis bultu. Savukārt apstrīdētā dizainparauga korpusa forma nav sašaurināta atšķirībā no agrākā dizainparauga korpusa lāses formā.

Turklāt Vispārējās tiesas ieskatā – agrākā dizainparauga specifisko kopējo aspektu un īpašo formu ar "noapaļotu, sievišķīgu un *vintage* raksturu" arī nevar saskatīt apstrīdētajā dizainparaugā, ko raksturo taisnas līnijas un leņķi, tāpēc iespāidi, ko rada izstrādājums, kurš atbilst agrākajam dizainparaugam, un apstrīdētais dizainparaugs, ir atšķirīgi.

⁴⁴ Skat. arī I. 8. sadaļu "Atšķirtspējīga apzīmējuma izmantošana vēlākā dizainparaugā".

⁴⁵ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 8. sadaļu "Atšķirtspējīga apzīmējuma izmantošana vēlākā dizainparaugā", 36. lpp.

II. Ar Kopienas dizainparaugiem piešķirtās tiesības

1. Īpašumtiesības uz Kopienas dizainparaugu

- [2009. gada 2. jūlija spriedums FEIA \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

La Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (turpmāk tekstā – “FEIA”) izstrādāja projektu *DARTES*, kurā amatnieku darbnīcas, pamatojoties uz meistara īstenota dizainparauga projektu, varēja izgatavot priekšmetu sēriju, lai tos pārdotu. *AC&G SA* kā projekta pasūtītājam bija uzdevums izvēlēties modelētājus un noslēgt ar viņiem līgumus. Tā ar *Cul de Sac Espacivaio Creativo SL* (turpmāk tekstā – “*Cul de Sac*”) noslēdza mutisku vienošanos, uz kuru neattiecas Spānijas Darba kodekss un saskaņā ar kuru *Cul de Sac* bija jāizstrādā dizainparaugs, lai varētu radīt jaunu ražojumu kolekciju.

Cul de Sac modelēja vairākus sienas pulksteņus ar dzeguzi, kurus izstrādāja un prezentēja *DARTES* projektā. Vēlāk *Cul de Sac* un *Acierta Product & Position SA* ražoja un pārdeva pulksteņus ar dzeguzi. FEIA pret tām abām cēla prasību par pārkāpumu *Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria* (Alikantes Komerctiesa Nr. 1 un Kopienas preču zīmju tiesa Nr. 1, Spānija), norādot, ka tai ir īpašumtiesības uz neregistrētajiem Kopienas dizainparaugiem attiecībā uz konkrētajiem pulksteņiem ar dzeguzi.

Tiesa, kurai tika uzdoti prejudiciāli jautājumi par tāda Kopienas dizainparauga, kurš izstrādāts pēc pasūtījuma, īpašumtiesību piederību, nospriež, ka Regulas Nr. 6/2002 14. panta 3. punkts, atbilstoši kuram, ja Kopienas dizainparaugu ir izveidojis darbinieks, izpildot savus darba pienākumus vai ievērojot darba devēja norādījumus, tiesības uz Kopienas dizainparaugu pieder darba devējam, ja vien nav citādas vienošanās vai valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, nav piemērojams pēc pasūtījuma izstrādātam Kopienas dizainparaugam.

Kopienas likumdevējs ir vēlējis definēt regulas 14. panta 3. punktā paredzēto īpašo kārtību, izmantojot īpašu līgumattiecību veidu, proti, darba attiecības, un tas izslēdz minētā punkta piemērošanu citām līgumattiecībām, kā, piemēram, līgumattiecībām saistībā ar Kopienas dizainparaugu, kurš izstrādāts pēc pasūtījuma.

Gadījumā, kad, pirmkārt, runa ir par neregistrētiem Kopienas dizainparaugiem, kuri izstrādāti pēc pasūtījuma, un, otrkārt, kad valsts tiesību aktos šādi dizainparaugi nav pielīdzināti tiem dizainparaugiem, kuri izstrādāti darba attiecību ietvaros, Regulas Nr. 6/2002 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesības uz Kopienas dizainparaugu pieder modelētājam [autoram], ja vien šīs tiesības ar līgumu nav nodotas tā tiesību pārņēmējam.

Iespēja ar līgumu tiesības uz Kopienas dizainparaugu nodot no autora tā tiesību pārņēmējam regulas 14. panta 1. punkta izpratnē izriet, pirmkārt, no šī panta formulējuma, un otrkārt, tā ir saderīga ar minētās regulas mērķiem. Šajā ziņā Kopienas dizainparaugu aizsardzības pielāgošana visu Kopienas tautsaimniecības nozaru vajadzībām, ar līgumu nododot tiesības uz Kopienas dizainparaugu, var veicināt ar Kopienas dizainparaugu piešķirto tiesību efektīvas izmantošanas visā Kopienā būtisko mērķi. Turklāt uzlabota rūpnieciskā dizainparauga aizsardzība ne tikai veicina atsevišķu autoru ieguldījumu Kopienas pārākumā šajā jomā, bet arī sekmē jauninājumus, jaunu ražojumu izstrādi un investīcijas to ražošanā.

Tomēr valsts tiesai ir jāpārbauda šāda līguma saturs un šajā ziņā jānosaka, vai attiecīgajā gadījumā tiesības uz neregistrētu Kopienas dizainparaugu patiešām ir nodotas no autora viņa tiesību pārņēmējam, šajā pārbaudē piemērojot līgumus reglamentējošos tiesību aktus, lai noteiktu, kam saskaņā ar regulas 14. panta 1. punktu pieder tiesības uz neregistrētu Kopienas dizainparaugu.

2. Tiesību uz Kopienas dizainparaugu iedarbība

- [2012. gada 16. februāra spriedums "Celaya Emparanza y Galdos Internacional" \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA bija Kopienas dizainparauga, kuru veido ceļa zīme un kura reģistrācija pieteikta *EUIPO* 2005. gada 26. oktobrī, īpašniece. 2007. gadā *Proyectos Integrales de Balizamiento SL* tirgoja ceļa zīmi. 2008. gadā tā reģistrēja *EUIPO* Kopienas dizainparaugu, ko veido šī ceļa zīme. Uzskatīdama, ka minētā ceļa zīme nerada kopiespaidu, kas atšķiras no tai piederošā dizainparauga kopiespaida, *Celaya Emparanza y Galdos Internacional* cēla prasību par pārkāpumu *Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria* (Alikantes Komerctiesa Nr. 1 un Kopienas preču zīmju tiesa Nr. 1, Spānija). *Proyectos Integrales de Balizamiento* norādīja – kamēr tai piederošā dizainparauga reģistrācija nav atcelta, tai ir izmantošanas tiesības, tādējādi minēto tiesību izmantošanu nevar uzskatīt par pārkāpumu.

Tiesa, kurā iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, nospriež, ka Regulas Nr. 6/2002 19. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesvedībā par ekskluzīvo tiesību pārkāpumu, kuras piešķirtas ar reģistrētu Kopienas dizainparaugu, tiesības aizliegt trešām personām izmantot minēto dizainparaugu attiecas uz visām trešām personām, ieskaitot trešās personas, kuras ir vēlāk reģistrētu Kopienas dizainparaugu īpašnieki, kas izmanto dizainparaugu, kurš informētam lietotājam nerada atšķirīgu kopiespaidu, neatkarīgi no trešo personu nodoma un rīcības.

Regulas tiesību normas ir jāinterpretē saskaņā ar prioritātes principu, atbilstoši kuram agrākajam reģistrētajam Kopienas dizainparaugam ir prioritāte attiecībā pret vēlākiem reģistrētiem Kopienas dizainparaugiem. It īpaši no regulas 4. panta 1. punkta izriet, ka dizainparaugs ir aizsargāts kā Kopienas dizainparaugs, ja tas ir jauns un tam ir individuāls raksturs. Divu konfliktējošu reģistrētu Kopienas dizainparaugu gadījumā tiek uzskatīts, ka pirmais reģistrētais dizainparaugs atbilst minētajiem nosacījumiem, lai saņemtu Kopienas aizsardzību attiecībā pret vēlāk reģistrēto dizainparaugu. Tādējādi vēlāk reģistrēta Kopienas dizainparauga īpašnieks var saņemt regulas piešķirto aizsardzību vienīgi, ja tas, ceļot prasību par spēkā neesamības atzīšanu, attiecīgā gadījumā ceļot pretprasību, pierāda, ka saistībā ar iepriekš reģistrēto Kopienas dizainparaugu nav izpildīti minētie nosacījumi.

Saskaņā ar Kopienas dizainparaugu reģistrācijas kārtību, kas reglamentēta Regulas Nr. 6/2002 45.–48. pantā, *EUIPO* izvērtē, vai reģistrācijas pieteikums atbilst šajā regulā noteiktajām formālajām iesniegšanas prasībām. Ja reģistrācijas pieteikums atbilst minētajām prasībām, atbilst regulas 3. panta a) punktā paredzētajai dizainparauga definīcijai un nav pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai pieņemtajiem morāles principiem, *EUIPO* pieteikumu reģistrē Kopienas Dizainparaugu reģistrā kā reģistrētu Kopienas dizainparaugu. Līdz ar to runa ir par formālu ātru

pārbaudi, kas, gluži kā norādīts regulas 18. apsvērumā, neprasa pārbaudi pēc būtības, lai iepriekš pirms reģistrācijas noteiktu, vai dizainparaugs atbilst aizsardzības iegūšanas nosacījumiem, un kas atšķirtībā no reģistrācijas procedūras saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi neparedz stadiju, kura ļauj iepriekš reģistrēta dizainparauga īpašniekam iebilst pret reģistrāciju. Šādos apstākļos, interpretējot jēdzienu “trešās personas” regulas 19. panta 1. punkta izpratnē kā tādu, kurā ietverta trešā persona, kas ir vēlāk reģistrēta Kopienas dizainparauga īpašnieks, var garantēt regulā izvirzīto reģistrētu Kopienas dizainparaugu efektīvas aizsardzības mērķi, kā arī garantēt prasību par pārkāpumu lietderīgo iedarbību.

- [2016. gada 22. jūnija spriedums “Thomas Philipps” \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Grüne Welle Vertriebs GmbH bija veļas mazgāšanas bumbu Kopienas dizainparaugu ekskluzīvas licences attiecībā uz Vāciju īpašniece. Šī licence nebija ierakstīta Kopienas Dizainparaugu reģistrā. *Thomas Philipps GmbH* izplatīja akcijas preces, tostarp veļas mazgāšanas bumbu. Uzskatot, ka ar šo ražojumu ir pārkāpts reģistrētais veļas mazgāšanas bumbu Kopienas dizainparaugs un ka šī dizainparauga īpašnieks to ir pilnvarojis savā vārdā izmantot visas ar dizainparaugu saistītās tiesības, *Grüne Welle Vertriebs* izteica brīdinājumu *Thomas Philipps* izbeigt tās izplatīšanu un cēla prasību par tai nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija), kura izskatīja strīdu, radās jautājums, pirmkārt, vai *Grüne Welle Vertriebs* prasība ir pieņemama, jo šī sabiedrība nav ierakstīta reģistrā kā licences ņēmēja, un, otrkārt, vai tā var prasīt tai pašai nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu.

Tiesa, kurā iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, nospriež, ka, pirmkārt, Regulas Nr. 6/2002 33. panta 2. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka licenciāts var celt prasību par reģistrēta Kopienas dizainparauga, kas ir licences priekšmets, pārkāpumu, kaut arī licence nav ierakstīta Kopienas Dizainparaugu reģistrā. Otrkārt, Regulas Nr. 6/2002 32. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka licenciāts tiesvedībā par Kopienas dizainparauga pārkāpumu, ko tas ir sācis atbilstoši šai tiesību normai, var prasīt tam pašam nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu.

Pirmām kārtām, Tiesa vispirms konstatē, ka Regulas Nr. 6/2002 33. panta 2. un 3. punkta mērķis ir reglamentēt iespēju atsaukties uz regulas 28., 29. un 32. pantā paredzētajiem tiesību aktiem attiecībā pret trešām personām, kurām ir vai var būt tiesības uz reģistrēto Kopienas dizainparaugu.

Turpinājumā – visos Regulas Nr. 6/2002 III sadaļas “Kopienas dizainparaugi kā īpašuma tiesību objekti” pantos, tostarp 33. pantā, ir ietverti noteikumi par Kopienas dizainparaugiem kā īpašumtiesību objektiem. Tā tas ir arī šīs regulas 28., 29. un 32. panta gadījumā – tie attiecas uz aktiem, kuriem kopīgs ir tas, ka to mērķis vai sekas ir radīt vai nodot tiesības uz dizainparaugu.

Visbeidzot Regulas Nr. 6/2002 32. panta 3. punkta pirmajā teikumā paredzētās licenciāta tiesības sākt tiesvedību par Kopienas dizainparauga pārkāpumu, neskarot licences līguma noteikumus, ir pakļautas vienīgi šī dizainparauga īpašnieka piekrišanai.

Turklāt atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 32. panta 5. punktam licences ierakstīšana reģistrā notiek pēc vienas puses lūguma. Tomēr šajā pantā – tāpat kā 29. pantā – nav ietverta tāda šīs regulas

28. panta b) punktam analogiska tiesību norma, atbilstoši kurai, "kamēr informācija par nodošanu nav ievadīta reģistrā, tiesību pārņēmējs nevar izmantot tiesības, kas rodas no Kopienas dizainparauga reģistrācijas".

Piedevām Regulas Nr. 6/2002 28. panta b) punkts nebūtu lietderīgs, ja šīs regulas 33. panta 2. punkts būtu jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz attiecībā pret visām trešām personām pamatoties uz visiem šīs regulas 28., 29. un 32. pantā minētajiem tiesību aktiem, kamēr šie akti nav ierakstīti reģistrā.

Bez tam neiespējamība atsaukties uz šīs regulas 28., 29. un 32. pantā paredzētajiem un reģistrā neierakstītajiem tiesību aktiem attiecībā pret trešām personām ir noteikta, lai aizsargātu personu, kurai ir vai var būt tiesības uz Kopienas dizainparaugu kā īpašumtiesību objektu. No tā izriet, ka minētās regulas 33. panta 2. punkta pirmais teikums nav piemērojams tādā situācijā kā pamatlietā, kurā licenciāts apgalvo, ka trešā persona, pārkāpjot dizainparaugu, aizskar ar reģistrēto Kopienas dizainparaugu piešķirtās tiesības.

Otrām kārtām, Tiesa norāda, ka ar Regulas Nr. 6/2002 32. panta 3. un 4. punktu ir izveidota Kopienas dizainparauga licenciātam pieejamo tiesību aizsardzības līdzekļu sistēma, lai vērstos pret šī Kopienas dizainparauga pārkāpēju. Šajās tiesību normās licenciātam ir ļauts rīkoties, vai nu ceļot prasību, proti, sākot tiesvedību par pārkāpumu ar dizainparauga īpašnieka piekrišanu, vai – ekskluzīvas licences gadījumā – pēc paziņošanas šim īpašniekam, ja tas pats nav sācis tiesvedību par pārkāpumu atbilstošā laikposmā, vai arī iestājoties lietā dizainparauga īpašnieka uzsāktā tiesvedībā par pārkāpumu. Pēdējā minētā iespēja ir vienīgā, kas pieejama neekskluzīvas licences ņēmējam, kurš nav saņēmis dizainparauga īpašnieka piekrišanu, lai rīkotos viens pats.

Ja licenciāts var prasīt atlīdzinājumu par viņam pašam nodarīto kaitējumu, iestājoties lietā dizainparauga īpašnieka uzsāktā tiesvedībā par pārkāpumu, nekas nav pretrunā tam, ka viņš var to darīt, arī pats ceļot prasību par pārkāpumu ar Kopienas dizainparauga īpašnieka piekrišanu vai – ja viņš ir ekskluzīvas licences ņēmējs – bez īpašnieka piekrišanas, kad viņš tam ir paziņojis un īpašnieks nav rīkojies.

Licenciātam pieejamo tiesību aizsardzības līdzekļu sistēma turklāt nebūtu konsekventa, ja licenciāts varētu aizstāvēt savas intereses, tikai iestājoties lietā tādā tiesvedībā, ko sācis Kopienas dizainparauga īpašnieks, kaut arī tas, lai aizstāvētu to kopīgās intereses, var rīkoties, ceļot prasību ar īpašnieka piekrišanu vai ekskluzīvas licences gadījumā – pat bez tās.

III. Process un tiesvedība

1. Reģistrācijas pieteikums un reģistrācijas kārtība – Datums, kas jāņem vērā, veicot pārbaudi

- [2017. gada 16. februāra spriedums "Antrax It"/EUIPO – "Vasco Group" \(Radiatoru termosifoni\) \(T-828/14 un T-829/14, EU:T:2017:87\)](#)

Antrax It Srl bija saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 EUIPO reģistrētu divu Kopienas dizainparaugu, kuros attēloti termosifoni, tīpašniece. Apelācijas padome, pienācīga pamatojuma neesamības dēļ atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu, ar kuru apmierināti pieteikumi par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniedza sabiedrība, kuras tiesību pārņēmeja bija *Vasco Group NV*, apstrīdētos dizainparaugus atzina par spēkā neesošiem ar pamatojumu, ka tiem nav individuāla rakstura.

Vispārējā tiesa, kurā tika celta prasība par šo Apelācijas padomes pirmo lēmumu, atcēla minēto lēmumu, jo nebija sniegts pamatojums saistībā ar jautājumu par attīstības līmeņa piesātinātību⁴⁶. Lietas tika nodotas atpakaļ Apelācijas padomei, kura atkal apstrīdētos dizainparaugus atzina par spēkā neesošiem.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes jaunajiem lēmumiem, sniedz precizējumus par datumu, kurā ir jāizvērtē dizainparauga individuālais raksturs un jānosaka iespējamā attīstības līmeņa piesātinātības esamība Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta izpratnē. Prasītāja norādīja, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu attiecībā uz attīstības līmeņa piesātinātības izvērtēšanas brīdi, jo tā bija ņēmusi vērā apstrīdēto lēmumu pasludināšanas datumu, lai gan minētā piesātinātība bija jāizvērtē apstrīdēto dizainparaugu reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa norāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punktu tieši apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā ir jāizvērtē apstrīdētā dizainparauga individuālais raksturs un jānosaka iespējamā attīstības līmeņa piesātinātības esamība. Tā līdz ar to nospriež, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi tiesību kļūdu attiecībā uz datumu, kas jāņem vērā, izvērtējot iespējamo attīstības līmeņa piesātinātības esamību. Taču tā konstatē, ka šī kļūda nevar izraisīt apstrīdēto lēmumu atcelšanu.

2. Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu un spēkā neesamības atzīšanas process

a) Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pieņemamība

- [2018. gada 17. maija spriedums "Basil"/EUIPO – "Artex" \(Velosipēdu grozi\) \(T-760/16, EU:T:2018:277\)](#)

Basil BV bija Kopienas dizainparauga, kurā attēloti velosipēdu grozi, tīpašniece. *Artex SpA* iesniedza EUIPO pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu ar pamatojumu, ka tam nav

⁴⁶ Spriedums, 2012. gada 13. novembris, [Antrax It/ITSB – THC \(Apkures radiatoru\)](#) (T-83/11 un T-84/11, EU:T:2012:592), izklāstīts šī tematiskā pārskata I. 3. d. sadaļā "Individuāls raksturs – Autora brīvības pakāpe", 14. lpp.

individuāla rakstura. *Basil* norādīja, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu nav pieņemams, jo *EUIPO* jau ar agrāku lēmumu ir noraidījusi pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kas bija iesniegts par apstrīdēto dizainparaugu.

EUIPO pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu uzskatīja par pieņemamu un apstrīdēto dizainparaugu atzina par spēkā neesošu.

Vispārējā tiesa, kas noraida tajā celto prasību par Apelācijas padomes lēmumu, saistībā ar jautājumu par pieteikuma par tāda dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, attiecībā uz kuru *EUIPO* jau ir noraidījusi šādu pieteikumu ar agrāku lēmumu, pieņemamību atgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punktu *EUIPO* iesniegto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu nepieņem, ja kāda Kopienas dizainparaugu tiesa ir izskatījusi lietu par pieteikumu saistībā ar to pašu priekšmetu, ar to pašu pamatu un starp tām pašām pusēm un tās lēmums ir galīgs. Tātad tā nospriež, ka šīs tiesību normas, kas attiecas tikai uz Kopienas dizainparaugu tiesu nolēmumiem, nav piemērojamas *EUIPO* lēmumam.

Proti, pirmkārt, no Regulas Nr. 6/2002 80. panta normām izriet, ka Kopienas dizainparaugu tiesa ir dalībvalsts valsts tiesa. Tādējādi Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkts ir piemērojams nevis tad, kad *EUIPO* jau ir pieņēmis lēmumu, bet tikai tad, ja to izdarījusi kādas dalībvalsts valsts tiesa.

Otrkārt, Regulas Nr. 6/2002 86. panta 5. punkta normas, saskaņā ar kurām pretprasību par reģistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu nevar iesniegt, ja *EUIPO* jau ir izskatījis lietu par pieteikumu saistībā ar to pašu jautājumu, ar to pašu pamatu un starp tām pašām pusēm un tā lēmums ir kļuvis galīgs, reglamentē nevis procesus *EUIPO* un tostarp tā apelācijas padomēs, bet gan procesus Kopienas dizainparaugu tiesās.

Treškārt, Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta piemērošana pēc analogijas gadījumiem, kad *EUIPO* ir jau lēmis par pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ir izslēgta. Proti, nav konstatēts, ka šajā tiesību normā būtu pieļauta nepilnība, kas ir nesaderīga ar kādu vispārējo tiesību principu un kas varētu tikt novērsta, izmantojot piemērošanu pēc analogijas.

b) Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu priekšmets

- [2022. gada 27. aprīļa spriedums "Group Nivelles"/EUIPO – "Easy Sanitary Solutions" \(Dušas noteka\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)⁴⁷

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš⁴⁸, Vispārējai tiesai bija iespēja precizēt pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu priekšmeta noteikšanas nosacījumus.

Konstatējusi, ka institūciju, kuras lēmušas iepriekš, pārbaudītais agrākais dizainparaugs nebija ietverts pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu, *EUIPO* Apelācijas padome kā agrāku dizainparaugu ņēma vērā vienīgi pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu minētos dizainparaugus. Tā noraidīja šo pieteikumu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētajam dizainparaugam ir individuāls raksturs un ka *a fortiori* tam piemīt novitāte.

⁴⁷ Apelācijas sūdzība, kas celta par šo spriedumu, tika noraidīta ar 2022. gada 16. decembra rīkojumu [Group Nivelles/EUIPO \(C-419/22 P, nav publicēts\)](#).

⁴⁸ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 3. e sadaļu "Individuāls raksturs – Kopiespaids", 18. lpp.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa atgādina, ka agrāks dizainparaugs jāidentificē jau pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas brīdī, jo tajā tiek definēts strīda priekšmets. Tādējādi *EUIPO* piešķirto rīcības brīvību ņemt vērā faktus un pierādījumus, ko lietas dalībnieki nav iesnieguši laikus, var piemērot tikai faktiem un pierādījumiem, nevis agrāko dizainparaugu norādīšanai un attēlojumam. Proti, lai gan ar papildu pierādījumu ņemšanu vērā var paplašināt pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu faktisko kontekstu, pievienojot jaunus pierādījumus par jau norādītiem dizainparaugiem, tomēr to nevar attiecināt uz šī pieteikuma juridisko kontekstu, jo minētā pieteikuma tvērums ir galīgi noteikts tā iesniegšanas datumā, identificējot norādīto agrāko dizainparaugu. Tāpēc ir jāpārbauda vienīgi agrākie dizainparaugi, kas norādīti pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu.

c) Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pārbaudes apjoms

- [2020. gada 10. jūnija spriedums “L. Oliva Torras”/EUIPO – “Mecánica del Frío” \(Savienojuma detaļas transportlīdzekļiem\) \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

Šajā spriedumā Vispārējā tiesa precīzē *EUIPO* veiktās pārbaudes apjomu pieteikuma par Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu ietvaros, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un lemj par *EUIPO* pienākuma norādīt pamatojumu tvērumu šajā ziņā.

Vispārējā tiesa atceļ *EUIPO* Apelācijas padomes lēmumu attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *L. Oliva Torras* un *Mecánica del Frío* saistībā ar reģistrētu Kopienas dizainparaugu, kurā attēlota savienojuma detaļa dzesēšanas vai gaisa kondicionēšanas iekārtu savienošanai ar mehānisku transportlīdzekli.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa konstatē, ka ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu *EUIPO* instancēm, tām izskatot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ir piešķirta kompetence pārbaudīt, vai ir ievēroti Kopienas dizainparauga aizsardzības pamatnosacījumi, kas noteikti šīs regulas 4.–9. pantā. Šajā ziņā tā norāda, ka šiem nosacījumiem ir kumulatīvs raksturs un līdz ar to kāda no tiem neievērošana pati par sevi var izraisīt attiecīgā dizainparauga spēkā neesamību. Turklāt šīs tiesību normas nozīmē, ka ir jāpiemēro atšķirīgi juridiski kritēriji. Tāpēc tā nospriež, ka minētās regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējums, ņemot vērā tā kontekstu un mērķus, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nenozīmē, ka noteikti ir jāpārbauda visu šīs regulas 4.–9. pantā paredzēto nosacījumu ievērošana, bet atkarībā no lietas dalībnieku iesniegtajiem faktiem, pierādījumiem un apsvērumiem tas var ietvert tikai vienu no šiem nosacījumiem vai kādas to daļas ievērošanas pārbaudi.

Otrkārt, Vispārējā tiesa norāda, ka Apelācijas padomei, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kas izklāstīti pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatošanai, ir jānosaka, kādi ir Regulas Nr. 6/2002 4.–9. pantā paredzētie nosacījumi, uz kuru neievērošanu šajā lietā bija norādīts un kuri tai ir jāpārbauda, attiecīgā gadījumā ņemot vērā vispārzināmus faktus un tiesību jautājumus, kurus lietas dalībnieki nav izvirzījuši, bet kuri ir nepieciešami attiecīgo tiesību normu piemērošanai. Tāpēc Vispārējā tiesa secina, ka Apelācijas padome ir kļūdaini uzskatījusi, ka, tā kā prasītājas pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija pamatots ar Regulas Nr. 6/2002

25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tā bija vēlējusies atsaukties uz to, ka apstrīdētajā dizainparaugā nav ievērotas visas šīs regulas 5., 6., 8. un 9. pantā paredzētās prasības.

Treškārt, Vispārējā tiesa apmierina prasītājas iebildumu, ar kuru tā pārmet Apelācijas padomei, ka tā nav lēmusi par jautājumu, vai apstrīdētais dizainparaugs atbilst kompleksa ražojuma sastāvdaļai, kura, kad tā ir iekļauta minētajā ražojumā, paliek redzama tā parastās izmantošanas laikā Regulas Nr. 6/2002 4. panta 2. un 3. punkta izpratnē, lai gan šis jautājums tika aplūkots 2018. gada 16. maija paziņojumā⁴⁹ un turpmākajos lietas dalībnieku apsvērumos.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa vispirms konstatē, ka Apelācijas padomes secinājumi attiecībā uz šī panta piemērošanu acīmredzami neizriet no apstrīdētā lēmuma motīvu daļas – nedz lietas dalībniekiem, nedz Savienības tiesai. It īpaši tā precizē, ka iemesli, uz kuriem *EU IPO* pirmo reizi norādījis tiesvedībā Savienības tiesā un kuri ir saistīti ar to, ka prasītāja nav lūgusi piemērot Regulas Nr. 6/2002 4. panta 2. un 3. punktu, nevar kompensēt apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību.

Turpinājumā tā norāda, ka, pirmām kārtām, jautājumam, vai šajā lietā ir piemērojams Regulas Nr. 6/2002 4. panta 2. un 3. punkts, principā var būt būtiska nozīme apstrīdētā lēmuma uzbūvē, ņemot vērā tā iespējamo ietekmi uz šī lēmuma motīvu daļu un rezolutīvo daļu. Otrām kārtām, Vispārējās tiesas ieskatā no 2018. gada 16. maija paziņojuma formulējuma izriet, ka Apelācijas padome šajā procesa stadijā ir uzskatījusi, ka lietas dalībnieku apgalvojumi un pierādījumi, kas iesniegti šo apgalvojumu pamatošanai, apliecina, ka Regulas Nr. 6/2002 4. panta 2. un 3. punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa secina – lai gan nevar uzskatīt, ka Apelācijas padomei būtu saistošs 2018. gada 16. maija paziņojums, tai tomēr bija pienācīgi jāpamato iemesli, kuru dēļ tā uzskatīja, ka tai ir jāatkāpjas no šajā paziņojumā izdarītajiem secinājumiem, jo šis paziņojums, kā arī turpmākie lietas dalībnieku apsvērumi bija daļa no konteksta, kādā tā pieņēma apstrīdēto lēmumu. Vispārējā tiesa it īpaši uzsver, ka tai nav jāaizstāj Apelācijas padome prasītājas iesniegto argumentu, faktu un pierādījumu pārbaudē, kas jāveic minētajai padomei, lai noteiktu, vai tajā izskatāmajā lietā runa ir par Regulas Nr. 6/2002 4. panta 2. un 3. punkta piemērošanu. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Vispārējā tiesa atceļ apstrīdēto lēmumu. Tomēr tā, pamatojoties uz judikatūru spriedumā *Edwin*, noraida prasītājas prasījumu grozīt apstrīdēto lēmumu.

d) Laikus neiesniegti pierādījumi

- [2021. gada 10. novembra spriedums "Sanford"/EU IPO – "Avery Zweckform" \(Etiketes\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)⁵⁰](#)

Šajā spriedumā, kura faktiskais un juridiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš⁵¹, Vispārējā tiesa Kopienas dizainparaugu jomā piemēro principus, kas attiecas uz novēloti iesniegtu pierādījumu pieņemamību.

⁴⁹ Paziņojums, kuru Apelācijas padome nosūtījusi lietas dalībniekiem un kurā ir norādīts, ka apstrīdētais dizainparaugs būtu jāatzīst par spēkā neesošu, jo nav ievēroti Regulas Nr. 6/2002 4. pantā paredzētie nosacījumi.

⁵⁰ Skat. arī I. 3. a sadaļu "Individuāls raksturs – Vērtējuma kritēriji".

⁵¹ Par lietas faktisko un juridisko kontekstu skat. I. 3. e sadaļu "Individuāls raksturs – Kopispaids", 18. lpp.

Šajā ziņā tā norāda, ka attiecībā uz novēloti iesniegtu pierādījumu pieņemamību *EUIPO* ir piešķirta plaša rīcības brīvība, jo tas var neņemt vērā pierādījumus, ko lietas dalībnieki nav iesnieguši laikus⁵². Vispārējā tiesa atgādina – ja *EUIPO* ir jālemj spēkā neesamības atzīšanas procesā, novēloti iesniegtu pierādījumu ņemšana vērā var būt attaisnota, ja tiem ir nozīme saistībā ar pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iznākumu, ja lietas apstākļi neliedz tos ņemt vērā un ja tie ir iesniegti, papildinot noteiktajā termiņā iesniegtos pierādījumus.

Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka Apelācijas padome ir pienācīgi izmantojusi savu rīcības brīvību. Proti, pierādījumi, kas pirmoreiz iesniegti procesā Apelācijas padomē, bija vērsti uz to, lai pierādītu agrāka dizainparauga nodošanas atklātībā esamību. Turklāt šie pierādījumi papildina Anulēšanas nodaļā jau iesniegtos pierādījumus, kas tika uzskatīti par nepietiekamiem, lai pierādītu nodošanu atklātībā. Līdz ar to šiem pierādījumiem bija nozīme saistībā ar strīda risinājumu un tie varēja likumīgi papildināt jau iesniegtos pierādījumus.

Turklāt ar attiecīgo pierādījumu pieņemamību nav pārkāptas prasītājas tiesības tikt uzklautai, jo tā savus apsvērumus šajā ziņā varēja izklāstīt procesā Apelācijas padomē.

e) Saglabāšana grozītā veidā

- [2021. gada 25. oktobra rīkojums “4B Company”/EUIPO – “Deenz” \(Kulons \(rotaslieta\)\) \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

A bija Kopienas dizainparauga, kurā attēlots sirds formas kulons, uz kā iegravēts vārds “pianegonda”, īpašnieks. *4B Company Srl* iesniedza *EUIPO* pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu ar pamatojumu, ka tajā ir izmantots agrāks atšķirtspējīgs apzīmējums. Šis pieteikums bija balstīts uz to, ka ir izmantota tai piederošā Eiropas Savienības vārdiskā preču zīme “PIANEGONDA”, kas reģistrēta attiecībā uz juvelierizstrādājumos ietilpstošām precēm.

Spēkā neesamības atzīšanas procesā A lūdza saglabāt apstrīdēto dizainparaugu grozītā veidā atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 25. panta 6. punktam bez vārda, kas atbilst vārdiskai preču zīmei “PIANEGONDA”, gravējuma. *4B Company* iebilda pret dizainparauga saglabāšanu grozītā veidā, pamatojoties uz to, ka tās ieskatā preču zīmes noņemšana neļauj saglabāt dizainparauga identitāti. Pēc tam šis dizainparaugs tika nodots *Deenz Holding Ltd*.

EUIPO Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu saglabāt apstrīdēto dizainparaugu grozītā veidā un atzina to kopumā par spēkā neesošu. Pēc *Deenz Holding* iesniegtās apelācijas sūdzības *EUIPO* Apelācijas padome apstrīdēto dizainparaugu atzina par spēkā neesošu, ciktāl tajā bija izmantota vārdiskā preču zīme “PIANEGONDA”, un apmierināja pieteikumu to saglabāt grozītā veidā.

Vispārējā tiesa noraida prasību, ko cēlusi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja, ar pamatojumu, ka pēdējai minētajai nav intereses celt prasību kontekstā, kurā pieteikums saglabāt apstrīdētā dizainparauga reģistrāciju grozītā veidā tika iesniegts pēc šī dizainparauga atcelšanas.

Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa vispirms norāda, ka sistēma, kas izveidota Kopienas dizainparaugu reģistrācijai, ir balstīta uz principu, ka Kopienas Dizainparaugu reģistrā reģistrē visus pieteikumus, kas atbilst formālajiem nosacījumiem. Ja ir izmantots agrāks atšķirtspējīgs

⁵² Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktu.

apzīmējums, tāds kā Eiropas Savienības vārdiska preču zīme šajā lietā, kuras īpašniece ir pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja, reģistrētu Kopienas dizainparaugu var atzīt par spēkā neesošu tikai pēc pieteikuma par tā spēkā neesamības atzīšanu atbilstoši minētā apzīmējuma īpašnieka lūgumam.

Turpinājumā Vispārējā tiesa norāda, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 6. punkts ļauj saglabāt Kopienas dizainparauga reģistrāciju, noņemot to elementu, kurā pieļauti pārkāpumi. Šī iespējamība kā alternatīvs risinājums dizainparauga kopumā atzīšanai par spēkā neesošu nodrošina sankcijas samērīgumu. Proti, apstrīdētā dizainparauga saglabāšanas – ciktāl šis saglabāšanas nosacījums ir daļēja atteikšanās – nolūks ir gan šī dizainparauga īpašnieka interešu aizsardzība, gan apzīmējuma, kura izmantošana izraisījusi spēkā neesamības atzīšanu, īpašnieka interešu aizsardzība.

Visbeidzot Vispārējā tiesa konstatē, ka Anulēšanas nodaļa ir spriedusi par diviem pieteikumiem, proti, pirmkārt, par pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ko iesniegusi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja, un tas šajā lietā tika apmierināts, un, otrkārt, par apstrīdētā dizainparauga īpašnieka pieteikumu, ar kuru lūgts to saglabāt grozītā veidā, un tas tika noraidīts.

Tā nospriež, ka šo otro lēmuma daļu nevar uzskatīt par lēmumu, ar kuru apmierināts pirmais pieteikums.

Tāpēc, tā kā Apelācijas padome ir apmierinājusi pieteikumu, ko iesniegusi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja, prasība, ko tā cēlusi Vispārējā tiesā, nevar tai sniegt nekādu ieguvumu.

Otrām kārtām, Vispārējā tiesa nospriež, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja nevar prasīt Apelācijas padomes lēmuma atcelšanu, ciktāl tā ir apmierinājusi pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga saglabāšanu grozītā veidā. Proti, ja pieļautu šādu iespējamību, tas nozīmētu, ka tai tiek ļauts iejaukties tajā procesa daļā, kas attiecas uz apstrīdētā dizainparauga īpašnieka prasību. Apgalvojot, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 6/2002 25. panta 6. punkts, lai gan tās pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija balstīts uz šīs regulas 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja cenšas grozīt sava pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu priekšmetu un tā pamatošanai izvirzītos pamatus.

Trešām kārtām, tas, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja vēlas, lai dizainparaugs tiktu atcelts kopumā, nevar būt radusies un pastāvoša interese panākt Apelācijas padomes lēmuma atcelšanu. Tāpēc Vispārējā tiesa secina, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējai nav intereses, lai šis lēmums tiktu atcelts.

3. Prasība Savienības tiesā – Pārbaudes tiesā apjoms

- [2012. gada 18. oktobra spriedums Neuman un Galdeano del Sel/"Baena Grupo" \(C-101/11 P un C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Baena Grupo bija Kopienas dizainparauga, kurā attēlots sēdošs cilvēks, īpašniece. *H. Neuman* un *A. Galdeano del Sel* iesniedza *EUIPO* pieteikumu par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu.

EUIPO atzina apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu ar pamatojumu, ka tam nav individuāla rakstura. Vispārējā tiesa, kurā celta atcelšanas prasība, norādīja, ka apstrīdētais dizainparaugs informētam lietotājam rada kopiespaidu, kas atšķiras no kopiespaida, kādu rada agrāka preču zīme, un atcēla *EUIPO* lēmumu.

Tiesa, kurā tika iesniegta apelācijas sūdzība, ar ko *EUIPO* norādīja, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi savas pārbaudes robežas, noraida šo apelācijas sūdzību, kā arī apelācijas sūdzības, ko iesnieguši citi lietas dalībnieki, un lemj par Vispārējās tiesas īstenotās pārbaudes apjomu.

Tā nospriež, ka atcelšanas prasības, kas vērsta pret *EUIPO* lēmumu, ietvaros Vispārējā tiesa var veikt pilnīgu *EUIPO* apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudi, vajadzības gadījumā pārbaudot, vai šīs padomes ir veikušas pareizu strīda faktu juridisko kvalifikāciju un vai minētajām padomēm iesniegto faktu vērtējumā nav pieļautas kļūdas. Gadījumos, kad Vispārējai tiesai ir jāpārbauda *EUIPO* apelācijas padomes lēmuma tiesiskums, tai nevar būt saistošs šīs padomes veikts kļūdainais faktu vērtējums, ja šis vērtējums ir daļa no secinājumiem, kuru tiesiskums ir apstrīdēts Vispārējā tiesā.

Tomēr Vispārējā tiesa var atzīt, ka *EUIPO* – it īpaši gadījumos, kad tam ir jāveic ļoti tehniska rakstura vērtējumi, – ir noteikta rīcības brīvība un, ciktāl runa ir par Vispārējās tiesas pārbaudes attiecībā uz apelācijas padomes lēmumiem rūpniecisko dizainparaugu jomā apjomu, var aprobežoties ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā izskatīšanu.

APLŪKOTO TIESAS UN VISPĀRĒJĀS TIESAS NOLĒMUMU**SARAKSTS (HRONOLOĢISKĀ SECĪBĀ)****TIESA**

2009. gada 2. jūlija spriedums FEIA (C-32/08, EU:C:2009:418).....	34. lpp.
2011. gada 20. oktobra spriedums “PepsiCo”/“Grupo Promer Mon Graphic” (C-281/10 P, EU:C:2011:679).....	11. lpp.
2012. gada 16. februāra spriedums “Celaya Emparanza y Galdos Internacional” (C-488/10, EU:C:2012:88).....	35. lpp.
2012. gada 18. oktobra spriedums Neuman un Galdeano del Sel/“Baena Grupo” (C-101/11 P un C-102/11 P, EU:C:2012:641).....	43. lpp.
2014. gada 19. jūnija spriedums “Karen Millen Fashions” (C-345/13, EU:C:2014:2013).....	7. lpp.
2016. gada 22. jūnija spriedums “Thomas Philipps” (C-419/15, EU:C:2016:468).....	36. lpp.
2017. gada 21. septembra spriedums “Easy Sanitary Solutions” un EUIPO/“Group Nivelles” (C-361/15 P un C-405/15 P, EU:C:2017:720).....	4., 6. un 17. lpp.
2017. gada 20. decembra spriedums “Acacia” un “D’Amato” (C-397/16 un C-435/16, EU:C:2017:992).....	25. lpp.
2018. gada 8. marta spriedums “DOCERAM” (C-395/16, EU:C:2018:172).....	26. lpp.
2018. gada 5. jūlija spriedums “Mast-Jägermeister”/EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534).....	3. lpp.
2021. gada 28. oktobra spriedums “Ferrari” (C-123/20, EU:C:2021:889).....	24. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

2010. gada 18. marta spriedums “Grupo Promer Mon Graphic”/ITSB – “PepsiCo” (Reklāmas riņķveida ražojuma attēlojums) (T-9/07, EU:T:2010:96).....	29. lpp.
2010. gada 12. maija spriedums “Beifa Group”/ITSB – “Schwan-Stabilo Schwanhäußer” (Rakstāmlieta) (T-148/08, EU:T:2010:190).....	31. lpp.
2010. gada 22. jūnija spriedums “Shenzhen Taiden”/ITSB – “Bosch Security Systems” (Sakaru iekārta) (T-153/08, EU:T:2010:248).....	9. un 11. lpp.
2011. gada 14. jūnija spriedums “Sphere Time”/ITSB – “Punch” (Aukliņai piestiprināts pulkstenis) (T-68/10, EU:T:2011:269).....	12., 15. un 22. lpp.

2012. gada 13. novembra spriedums “Antrax It”/ITSB – THC (Apkures radiatori) (T-83/11 un T-84/11, EU:T:2012:592).....	13. lpp.
2013. gada 6. jūnija spriedums Kastenzholz/ITSB – “Qwatchme” (Pulksteņa ciparnīcas) (T-68/11, EU:T:2013:298).....	6. lpp.
2013. gada 23. oktobra spriedums “Viejo Valle”/ITSB – “Établissements Coquet” (Tase un apakštase ar rievām un dziļais šķīvis ar rievām) (T-566/11 un T-567/11, EU:T:2013:549).....	32. lpp.
2013. gada 21. novembra spriedums “El Hogar Perfecto del Siglo XXI”/ITSB – “Wenf International Advisers” (Korķvilķis) (T-337/12, EU:T:2013:601).....	8. lpp.
2014. gada 9. septembra spriedums “Biscuits Poult”/ITSB – “Banketbakkerij Merba” (Biskvīts) (T-494/12, EU:T:2014:757).....	22. lpp.
2014. gada 3. oktobra spriedums “Cezar”/ITSB – “Poli-Eco” (Ieliktnis) (T-39/13, EU:T:2014:852).....	23. lpp.
2015. gada 21. maija spriedums “Senz Technologies”/ITSB – “Impliva” (Lietussargi) (T-22/13 un T-23/13, EU:T:2015:310).....	18. lpp.
2015. gada 10. septembra spriedums “H&M Hennes & Mauritz”/ITSB – “Yves Saint Laurent” (Rokassomas) (T-525/13, EU:T:2015:617).....	13. lpp.
2017. gada 16. februāra spriedums “Antrax It”/EUIPO – “Vasco Group” (Radiatoru termosifoni) (T-828/14 un T-829/14, EU:T:2017:87).....	38. lpp.
2017. gada 13. jūnija spriedums “Ball Beverage Packaging Europe”/EUIPO – “Crown Hellas Can” (Skārdenes) (T-9/15, EU:T:2017:386).....	5. lpp.
2018. gada 27. februāra spriedums Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Mobilā tālruņa futrālis) (T-166/15, EU:T:2018:100).....	19. lpp.
2018. gada 17. maija spriedums “Basil”/EUIPO – “Artex” (Velosipēdu grozi) (T-760/16, EU:T:2018:277).....	38. lpp.
2019. gada 6. jūnija spriedums “Rietze”/EUIPO – “Volkswagen” (Transportlīdzeklis “VW Caddy”) (T-192/18, EU:T:2019:379).....	20. lpp.
2019. gada 6. jūnija spriedums “Porsche”/EUIPO – “Autec” (Mehāniskie transportlīdzekļi) (T-209/18, EU:T:2019:377).....	14. lpp.
2019. gada 13. jūnija spriedums “Visi/one”/EUIPO – “EasyFix” (Informācijas plāksne transportlīdzekļiem) (T-74/18, EU:T:2019:417).....	12. un 18. lpp.
2019. gada 24. septembra spriedums “Piaggio & C.”/EUIPO – “Zhejiang Zhongneng Industry Group” (Motorizēti velosipēdi) (T-219/18, EU:T:2019:681).....	32. un 33. lpp.

2020. gada 10. jūnija spriedums “L. Oliva Torras”/EUIPO – “Mecánica del Frío” (Savienojuma detaļas transportlīdzekļiem) (T-100/19, EU:T:2020:255)	40. lpp.
2020. gada 18. novembra spriedums “Tinnus Enterprises”/EUIPO – “Mystic Products” un “Koopman International” (Šķidrums sadales iekārta) (T-574/19, EU:T:2020:543)	28. lpp.
2021. gada 21. aprīļa spriedums “Bibita Group”/EUIPO – “Benkomers” (Dzērienu pudele) (T-326/20, EU:T:2021:208)	30. lpp.
2021. gada 16. jūnija spriedums “Davide Groppi”/EUIPO – “Viabizzuno” (Galda lampa) (T-187/20, EU:T:2021:363)	8. un 9. lpp.
2021. gada 20. oktobra spriedums “JMS Sports”/EUIPO – “Inter-Vion” (Spirālveida matu gumija) (T-823/19, EU:T:2021:718)	21. lpp.
2021. gada 25. oktobra rīkojums “4B Company”/EUIPO – “Deenz” (Kulons (rotaslieta)) (T-329/20, EU:T:2021:732)	42. lpp.
2021. gada 10. novembra spriedums “Eternit”/EUIPO – “Eternit Österreich” (Būvniecības panelis) (T-193/20, EU:T:2021:782)	10. lpp.
2021. gada 10. novembra spriedums “Sanford”/EUIPO – “Avery Zweckform” (Etiķetes) (T-443/20, EU:T:2021:767)	15. un 41. lpp.
2022. gada 27. aprīļa spriedums “Group Nivelles”/EUIPO – “Easy Sanitary Solutions” (Dušas noteka) (T-327/20, EU:T:2022:263)	16. un 39. lpp.